John

- ^{1} εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος
- ^{2} outoς ην εν αρχη προς τον θεον
- ^{3} panta di autou egeneto kai cwriz autou egeneto oude en o genoven
- ^{4} εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων
- ^{5} kai to jws en th skotia fainei kai h skotia auto ou katelaben
- ^{6} εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης
- ^{7} ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου
- ^{8} ouk hy ekeinos to fws all ina marturhsh peri tou fwtos
- ^{9} ην το φως το αληθινον ο φωτίζει παντα ανθρωπον εργομενον εις τον κοσμον
- ^{10} εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω
- 11 εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον
- 12 οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου
- 13 οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν
- ¹⁴ και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ως μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας
- ^{15} ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον $^{15.1\ I5.2}$ ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην
- ^{16} οτι εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος
- ^{17} οτι ο νομος δια μωυσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο
- ^{18} θεον ουδεις εωρακέν πωπότε μονογένης θέος ο ων εις τον κολπόν του πατρός εκείνος εξηγησάτο
- ^{19} και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστείλαν $^{19.1\ 19.2}$ οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσίν αυτον συ τις εί
- ^{20} και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι εγω ουκ ειμι ο χριστος

- ^{21} και ηρωτησαν αυτον τι ουν συ $^{21.1}$ $^{21.2}$ ηλιας ει και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου
- ^{22} ειπαν ουν αυτώ τις ει ινα αποκρισιν δώμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου
- ^{23} εφη εύω φωνη βοωντος εν τη ερημώ ευθυνατε την οδον κυριού καθώς είπεν ησαίας ο προφητής
- ^{24} και απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων
- ^{25} και ηρωτησαν αυτον και ειπαν αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουδε ηλιας ουδε ο προφητης
- ^{26} απέκριθη αυτοίς ο ιωαννής λεύων εύω βαπτίζω εν υδατί μέσος υμών εστήκεν $^{26.1}$ $^{26.2}$ ον υμείς ουκ οίδατε
- ^{27} ο $^{27.1}$ οπισω μου ερχομενος ου ουκ ειμι [εγω] αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος
- ^{28} ταυτα εν βηθανία εγένετο πέραν του ιορδανού οπού ην ο ιωαννής βαπτίζων
- ²⁹ τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου
- ^{30} ουτος εστιν υπέρ ου έγω είπον οπίσω μου έρχεται ανήρ ος εμπροσθέν μου γέγονεν ότι πρώτος μου ην
- ^{31} καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν υδατι βαπτιζων
- 32 και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ως περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον
- 33 καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτίζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτίζων εν πνευματι αγιω
- ^{34} καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου
- ^{35} τη επαυριον παλιν ειστηκει ο $^{35.1}$ ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο
- ^{36} και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου
- ^{37} και ηκουσαν οι δυο μαθηται αυτου λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου
- 38 στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπαν αυτω ραββι ο λεγεται μεθερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις
- ^{39} λεγει αυτοις ερχεσθε και οψεσθε ηλθαν ουν και ειδαν που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ως δεκατη
- ^{40} ην ανδρεας ο αδελφος σιμώνος πετρού εις εκ των δύο των ακουσαντών παρα ιωάννου και ακολούθησαντών αυτώ

- 41 ευρισκει ουτος πρωτον τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος
- 42 ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας αυτω ο ιησους είπεν συ ει σίμων ο υίος ιωαννού συ κληθηση κηφας ο ερμηνεύεται πετρος
- 43 τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι
- ^{44} ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου
- 45 ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωυσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ
- ^{46} και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω $^{46.1}$ $^{46.2}$ φιλιππος εργου και ιδε
- ^{47} ειδεν ο $^{47.1}$ ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν
- ^{48} λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και είπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην είδον σε
- ^{49} απεκριθη αυτω ναθαναηλ ραββι συ ει ο υιος του θεου συ βασιλευς ει του ισραηλ
- ^{50} απεκριθη ιησους και είπεν αυτώ ότι είπον σοι ότι είδον σε υποκατώ της συκής πιστέυεις μείζω τουτών όψη
- 51 και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου
- ^{15.1} VAR1: ο ειπων
- ^{15.2} VAR2: ον ειπον
- ^{19.1} VAR1: προς αυτον
- 19.2 VAR2: [προς αυτον]
- ^{21.1} VAR1: [συ]
- ^{21.2} VAR2: συ
- ^{26.1} VAR1: στηκει
- ^{26.2} VAR2: εστηκεν
- ^{27.1} VAR2: o
- 35.1 VAR2: o
- ^{46.1} VAR1: o
- ^{46.2} VAR2: [o]
- ^{47.1} VAR2: o

- $^{\rm I}$ και τη ημέρα τη τριτη γαμός εγένετο εν κανά της γαλιλαίας και ην η μητηρ του ίησου έκει
- ^{2} εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον
- ^{3} και υστερησαντος οίνου λεγεί η μητηρ του ίησου προς αυτον οίνον ουκ έχουσιν
- ^{4} kai $^{4.1}$ $^{4.2}$ legel auth o ihsous ti emoi kai soi guvai oupwhee h wra mod

- ^{5} legel η mithr autou tois diakonois o ti an legh umin poihsate
- 6 ησαν δε εκει λιθιναι υδριαι εξ κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων κειμεναι χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις
- ^{7} λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω
- ^{8} και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω οι δε ηνεγκαν
- ^{9} ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινός το υδωρ οίνον γεγενημένον και όυκ ηδεί ποθεν εστίν οι δε διακονοί ηδείσαν οι ηντληκότες το υδωρ φωνεί τον υυμφίον ο αρχιτρικλινός
- ^{10} και λεύει αυτώ πας ανθρώπος πρώτον τον κάλον οινον τιθησιν και όταν μεθυσθώσιν τον ελάσσω συ τετηρηκάς τον κάλον οινον έως αρτι
- 11 ταυτην εποιησεν αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου
- ^{12} μετα τουτο κατεβη εις καφαρναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι $^{I2.I}$ και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας
- ^{13} και εγγυς ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους
- ¹⁴ και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους
- ^{15} και ποιησας φραγελλιον εκ σχοινιών παντας εξεβαλεν εκ του ιερού τα τε προβατά και τους βοάς και των κολλυβιστών εξεχέεν τα κέρματα $^{15.1}$ $^{15.2}$ και τας τραπέζας ανέτρεψεν
- ^{16} και τοις τας περιστερας πωλουσιν είπεν αρατε ταυτα εντεύθεν μη ποιείτε τον οίκον του πατρός μου οίκον εμπορίου
- ^{17} εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου καταφαγεται με
- ^{18} απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπαν αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις
- ^{19} απεκριθη ιησους και είπεν αυτοίς λυσατέ τον ναον τουτόν και εν $^{19.1\ 19.2}$ τρισιν ημέραις εύερω αυτόν
- ^{20} είπαν ουν οι ιουδαίοι τεσσερακοντα και εξ ετεσιν οικοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραίς εγέρεις αυτον
- ^{21} εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου
- ^{22} στε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου στι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ον είπεν ο ιησους
- ^{23} ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει
- ^{24} αυτος δε ιησους ουκ επιστεύεν αυτον αυτοίς δια το αυτον γινωσκείν παντάς

- ^{25} και ότι ου χρείαν είχεν ινα τις μαρτυρησή περί του ανθρώπου αυτός γαρ εγινώσκεν τι ην εν τω ανθρώπω
- ^{4.1} VAR1: και ^{4.2} VAR2: [και]
- 12.1 VAR2: [αυτου]
- ^{15.1} VAR1: τα κερματα ^{15.2} VAR2: το κερμα
- ^{19.1} VAR1: [εν] ^{19.2} VAR2: εν
- **Chapter 3**
- ^{1} ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιών νικοδημός ονόμα αυτώ αρχών των ιουδαιών
- ^{2} ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και είπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδείς γαρ δυναται ταυτα τα σημεία ποιείν α συ ποιείς εαν μη η ο θεος μετ αυτου
- ^{3} απέκριθη ιησούς και είπεν αυτώ αμην αμην λέγω σοι έαν μη τις γεννηθη ανώθεν ου δυνάται ιδείν την βασίλειαν του θέου
- ⁴ λεγει προς αυτον [0] νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι
- ^{5} απεκριθη ^{5,I} ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου
- ^{6} το gegennhenon ek ths sarkos sark estin kai το gegennhenon ek του pneuhatos pneuha estin
- 7 μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν
- ^{8} το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος
- ^{9} απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι
- ^{10} απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις
- ^{11} αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε
- ^{12} ει τα επιγεία είπον υμιν και ου πιστέυετε πως εαν είπω υμιν τα επουρανία πιστέυσετε
- ^{13} και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου
- ^{14} και καθως μωυσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου
- ^{15} ina pac o pisteuwn en autw ech zwhn aiwnion
- ^{16} ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστεύων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιώνιον

- ^{17} ου υαρ απεστείλεν ο θεος τον υίον εις τον κόσμον ινα κρινή τον κόσμον αλλ ίνα σωθή ο κόσμος δι αυτού
- ^{18} ο πιστεύων εις αυτόν ου κρινεταί ο δε $^{I8.I}$ μη πιστεύων ηδη κεκριταί ότι μη πεπιστεύκεν εις το όνομα του μονούξενους υίου του θέου
- ^{19} αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ αυτων πονηρα τα εργα
- ^{20} πας γαρ ο φαυλα πρασσων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου
- 21 ο δε ποιών την αληθείαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτού τα εργα ότι εν θεω έστιν ειργασμένα
- 22 μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτίζεν
- ^{23} ην δε και ο $^{23.1}$ $^{23.2}$ ιωαννης βαπτίζων εν αινων εγγυς του σαλειμ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτίζοντο
- ^{24} ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο $^{24.1}$ ιωαννης
- ^{25} εγένετο ουν ζητησις εκ των μαθητών ιωάννου μετα ιουδαίου περι καθαρισμού
- ²⁶ και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπαν αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτίζει και παντες ερχονται προς αυτον
- ^{27} απεκριθη ιωαννης και είπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν $^{27.1}$ $^{27.2}$ εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου
- ^{28} αυτοι υμεις μοι μαρτυρείτε οτι είπον $^{28.1\ 28.2}$ ουκ είμι εύω ο χρίστος αλλ οτι απεσταλμένος είμι εμπροσθέν εκείνου
- ²⁹ ο έχων την νυμφην νυμφιος έστιν ο δε φίλος του νυμφιου ο έστηκως και ακούων αυτού χαρα χαίρει δια την φωνήν του νυμφιού αυτή ουν η χαρα η έμη πεπληρωταί
- ^{30} εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι
- ^{31} ο ανωθεν ερχομενος επανω παντών εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντών εστιν $^{31.1}$ $^{31.2}$
- ^{32} ο εωρακέν και ηκούσεν τουτό μαρτύρει και την μαρτύριαν αυτού ουδεις λαμβάνει
- ^{33} ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν
- ^{34} ον υαρ απεστείλεν ο θέος τα ρηματά του θέου λάλει ου υαρ εκ μέτρου διδωσίν το πνευμά
- ^{35} ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου
- ^{36} ο πιστεύων εις τον υιον έχει ζωην αιώνιον ο δε απείθων τω υιω ουκ οψεταί ζωην αλλ η οργη του θεού μενεί επ αυτον

^{5.1} VAR1: [o]

^{18.1} VAR2: δε

- ^{23.1} VAR1: [o]
- ^{23.2} VAR2: o
- ^{24.1} VAR2: 0
- ^{27.1} VAR1: ουδεν
- ^{27.2} VAR2: ουδε εν
- $^{28.1}$ VAR1: [εγω]
- ^{28.2} VAR2: [οτι]
- $^{31.1}$ VAR1: epand panton estin $^{31.2}$ VAR2: [epand panton estin]

- ^{1} ως ουν έγνω ο κυριος $^{I.I}$ $^{I.2}$ οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτίζει η $^{I.3}$ $^{I.4}$ ιωαννης
- ^{2} καιτοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου
- ^{3} αφηκεν την ιουδαίαν και απηλθεν παλίν εις την γαλιλαίαν
- ⁴ εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας
- ^{5} ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ [τω] ιωσηφ τω υιω αυτου
- ^{6} ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ως εκτη
- ^{7} ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν
- ^{8} οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφας αγορασωσιν
- ⁹ λεγει ουν αυτώ η γυνη η σαμαριτις πως συ ιουδαιός ων παρ εμού πειν αιτείς γυναικός σαμαριτίδος ουσής ου $^{9.1}$ $^{9.2}$ γαρ συγχρώνται ιουδαίοι σαμαριταίς $^{9.3}$ $^{9.4}$
- ^{10} απεκριθη ιησούς και είπεν αυτή ει ηδείς την δώρεαν του θεού και τις εστιν ο λεγών σοι δος μοι πείν συ αν ητησας αυτού και εδώκεν αν σοι υδώρ ζών
- ^{11} λεγει αυτώ η γυνη $^{II.I}$ κυριέ ουτέ αντλημά έχεις και το φρέαρ έστιν βάθυ ποθέν ουν έχεις το υδώρ το ζών
- ^{12} μη συ μειζων ει του πατρος ημων ιακωβ ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου
- ^{13} απέκριθη ιησούς και είπεν αυτή πας ο πίνων εκ του υδατός τουτού διψησει πάλιν
- ^{14} ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψησει εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον
- ^{15} λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε διερχωμαι ενθαδε αντλειν
- ^{16} legei auth upage jwnhson ton andra sou $^{16.1\ 16.2}$ kai elde enqade
- ^{17} απεκριθη η γυνη και είπεν αυτω $^{17.1\ 17.2}$ ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλως είπας οτι ανδρα ουκ εχω
- ^{18} πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθες ειρηκας

- ^{19} λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητης ει συ
- ^{20} οι πατέρες ημών εν τω ορεί τουτώ προσέκυνησαν και υμείς legete ότι εν ιεροσολύμοις έστιν ο τόπος οπού προσκυνείν δεί
- ^{21} λεγει αυτη ο ιησούς πιστέυε μοι γυναι ότι ερχεται ωρα ότε ουτε εν τω όρει τουτώ ουτε εν ιεροσολύμοις προσκύνησετε τω πατρι
- ^{22} υμεις προσκυνείτε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνούμεν ο οιδαμεν στι η σωτηρία εκ των ιουδαίων εστίν
- ^{23} αλλα ερχεται ωρα και νυν εστιν ότε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον
- ^{24} πνευμα ο θεος και τους προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν
- 25 λεγει αυτώ η γυνη οιδα ότι μεσσίας ερχεται ο λεγομένος γριστός όταν ελθη εκείνος αναγγέλει ημιν απάντα
- ^{26} legei auth o ihsous eyw eimi o lalwy soi
- ^{27} και επι τουτω ηλθαν οι μαθηται αυτου και εθαυμαζον οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης
- ^{28} αφηκέν ουν την υδρίαν αυτής η γυνή και απήλθεν είς την πολίν και λέγει τοις ανθρώποις
- ^{29} δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα οσα $^{29.1}$ $^{29.2}$ εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος
- ^{30} εξηλθον εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον
- ^{31} εν τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε
- ^{32} ο δε είπεν αυτοίς εγω βρωσίν έχω φαγείν ην υμείς ουκ οίδατε
- ^{33} ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν
- ^{34} λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιησω το θελημα του πεμψαντος με και τελειωσω αυτου το εργον
- 35 ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνος εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη
- ³⁶ ο θερίζων μισθον λαμβανεί και συναγεί καρπον είς ζωην αιωνίον ίνα ο σπείρων ομού χαιρή και ο θερίζων
- ³⁷ εν γαρ τουτω ο λογος εστιν αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων
- ^{38} εγω απεστείλα υμας θερίζειν ο ουχ υμείς κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμείς είς τον κοπον αυτών εισεληλυθατε
- ^{39} εκ δε της πολέως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαριτων δια τον λογον της γυναικός μαρτυρούσης ότι είπεν μοι παντά α εποίησα

- ^{40} ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαριται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας
- ⁴¹ και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου
- ^{42} τη τε υυναικι έλεγον ότι $^{42.1}$ $^{42.2}$ ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευόμεν αυτοί υαρ ακηκοάμεν και οιδάμεν ότι ουτος έστιν αλήθως ο σωτήρ του κόσμου
- ^{43} μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν εις την γαλιλαιαν
- ^{44} αυτος γαρ ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει
- ^{45} στε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες σσα εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην
- ^{46} ηλθεν ουν παλιν εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καφαρναουμ
- ^{47} ουτος ακουσας ότι ιησούς ηκεί εκ της ιουδαίας εις την γαλιλαίαν απηλθέν προς αυτού και ηρώτα ίνα καταβή και ιασηταί αυτού του υιού ημέλλευ γαρ αποθυήσκειν
- ^{48} είπεν ουν ο ιήσους προς αυτόν εαν μη σημεία και τέρατα ίδητε ου μη πιστευσήτε
- ^{49} λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου
- ^{50} λεγει αυτώ ο ιησούς πορεύου ο υίος σου ζη επιστεύσεν ο ανθρώπος τω λογώ ον είπεν αυτώ ο ιησούς και επορεύετο
- ^{51} ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου υπηντησαν αυτω λεγοντες οτι ο παις αυτου ζη
- ^{52} επύθετο ουν την ωραν παρ αυτών εν η κομψοτερον εσχεν είπαν ουν αυτώ οτι εχθές ωραν εβδομην αφηκέν αυτόν ο πύρετος
- ^{53} εγνω ουν ο πατηρ οτι εν $^{53.1}$ εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους ο υιος σου ζη και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου όλη
- ^{54} τουτο [δε] παλιν δευτερον σημείον εποίησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαίας εις την γαλιλαίαν
- ^{1.1} VAR1: κυριος
- 1.2 VAR2: ησους
- ^{1.3} VAR1: [η]
- ^{1.4} VAR2: η
- ^{9.1} VAR1: [ου
- ^{9.2} VAR2: ου
- $^{9.3}$ VAR1: σαμαριταις]
- $^{9.4}$ VAR2: σαμαριταις
- ^{11.1} VAR2: [η γυνη]
- 16.1 VAR1: σου τον ανδρα
- 16.2 VAR2: τον ανδρα σου
- $^{17.1}$ VAR1: [αυτω]
- ^{17.2} VAR2: αυτω
- ^{29.1} VAR1: α
- ^{29.2} VAR2: οσα
- ^{42.1} VAR1: [οτι]
- ^{42.2} VAR2: οτι
- ^{53.1} VAR2: [εν]

- ^{1} μετα ταυτα ην εορτη των ιουδαιων και ανεβη ιησους εις ιεροσολυμα
- ^{2} εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθζαθα πεντε στοας εγουσα
- ^{3} εν ταυταις κατεκειτο πληθος των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων $5{:}4$
- 4
- ^{5} hn de tiz anbropoz ekei triakonta [kai] oktw eth ecwn en th asbeneia autou
- 6 τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιης γενεσθαι
- ^{7} απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ έχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι έγω αλλος προ έμου καταβαίνει
- ^{8} λεγει αυτω ο ιησους εγειρε αρον τον κραβαττον σου και περιπατει
- ^{9} και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρεν τον κραβαττον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα
- ^{10} ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν και ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραβαττον σου $^{10.1}$
- ^{11} ος $^{II.1}$ $^{II.2}$ δε απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι είπεν αρον τον κραβαττον σου και περιπατεί
- ^{12} ηρωτησαν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον και περιπατει
- ^{13} ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω
- ^{14} μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο $^{14.1\ 14.2}$ ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον σοι τι γενηται
- ^{15} απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγείλεν $^{15.1}$ $^{15.2}$ τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη
- ^{16} και δια τουτο εδιώκον οι ιουδαιοι τον ιησούν οτι ταυτα εποιει εν σαββατώ
- ^{17} ο δε $^{17.1}$ απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι
- ^{18} δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω
- ^{19} απεκρινατο ουν ο ιησους $^{19.1}$ $^{19.2}$ και ελεγεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει

- ²⁰ ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε
- 21 ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει
- 22 ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω
- ²³ ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμών τον υιόν ου τιμά τον πατέρα τον πεμψάντα αυτον
- ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστεύων τω πεμψαντι με εχεί ζωην αιώνιον και είς κρισίν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην
- ²⁵ αμην αμην λεγω υμιν οτι εργεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσουσιν της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησουσιν
- ^{26} ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτως και τω υιω εδωκεν ζωην εγειν εν εαυτω
- ²⁷ και εξουσιαν εδωκεν αυτω κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν
- ^{28} μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσουσιν της φωνης αυτου
- ²⁹ και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι δε $^{29.1}$ τα φαυλα πραξαντές εις αναστασίν κρισέως
- ³⁰ ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με
- 31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης
- 32 αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου
- 33 υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκέν τη αληθεια
- ³⁴ εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε
- 35 εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου
- ³⁶ εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α δεδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν
- ^{37} και ο πεμψας με πατηρ εκεινος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου πωποτε ακηκοατε ουτε είδος αυτου εωρακατε
- ³⁸ και τον λογον αυτου ουκ έχετε εν υμιν μενοντα οτι ον απεστείλεν εκείνος τουτώ υμείς ου πιστέυετε
- ³⁹ εραυνατε τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωην αιωνίον έχειν και εκείναι είσιν αι μαρτυρούσαι περί έμου
- ^{40} και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωην εχητε

- ⁴¹ δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω
- ^{42} αλλα εύνωκα υμας ότι την αυάπην του θέου ουκ έχετε εν εαυτοις
- 43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον λημψεσθε
- 44 πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντές και την δοξαν την παρα του μονου ^{44.1} 44.2 ου ζητειτε
- ⁴⁵ μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορών υμών μώυσης εις ον υμεις ηλπικάτε
- ^{46} ει υαρ επιστέυετε μωυσεί επιστέυετε αν έμοι πέρι υαρ εμου εκεινος εγραψεν
- ^{47} ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις οημασιν πιστευσετε
- ^{10.1} VAR2: σου
- ^{11.1} VAR1: ος
- 11.2 VAR2: o
- ^{14.1} VAR1: [o]
- 14.2 VAR2: o
- ^{15.1} VAR1: ειπεν
- 15.2 VAR2: ανηγγειλεν 17.1 VAR2: [ιησους]
- 19.1 VAR1: [ο ιησους] ^{19.2} VAR2: ο ιησους
- ^{29.1} VAR2: δε
- ^{44.1} VAR1: [θεου]
- ^{44.2} VAR2: θεου

- 1 μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος
- 2 ηκολουθει δε αυτω οχλος πολυς οτι εθεωρουν τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων
- 3 ανηλθεν δε εις το ορος ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου
- 4 ην δε εγγυς το πασγα η εορτη των ιουδαιων
- ^{5} επαρας ουν τους οφθαλμους ο ιησους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς φιλιππον ποθεν αγορασωμεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι
- ^{6} τουτο δε ελέγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμέλλεν
- ⁷ απεκριθη αυτω ^{7.1} φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος βραχυ τι ^{7.2} λαβη
- 8 λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου
- 9 εστιν παιδαριον ωδε ος εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους

- ^{10} είπεν ο ιησούς ποιησατέ τους ανθρώπους αναπέσειν ην δε χορτός πολύς εν τω τόπω ανέπεσαν ουν οι ανδρές τον αριθμόν ως πεντακισχίλιοι
- ^{11} ελαβεν ουν τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον
- ^{12} ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται
- ¹³ συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισσευσαν τοις βεβρωκοσιν
- ^{14} οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημείον $^{14.1\ 14.2}$ ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομένος εις τον κόσμον
- ^{15} ιησούς ουν γνούς ότι μελλουσίν ερχέσθαι και αρπάζειν αυτον ινα ποιησωσίν βασίλεα ανέχωρησεν πάλιν είς το ορός αυτός μονός
- ^{16} ως δε οψια εγένετο κατέβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν
- ^{17} και εμβαντες εις πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καφαρναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουπω εληλυθει προς αυτους ο ιησους
- ¹⁸ η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διεγειρετο
- ^{19} εληλακότες ουν ως σταδίους είκοσι πέντε η τριακοντα θεωρουσίν τον ιησούν περιπατούντα επί της θαλασσής και εγγύς του πλοίου γινομένον και εφοβηθήσαν
- ^{20} o de legei autoiς egw eimi my pobeishe
- ^{21} ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως εγενετο το πλοιον επι της γης εις ην υπηγον
- ^{22} τη επαυριον ο οχλος ο εστηκώς περαν της θαλασσης είδον οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκεί ει μη εν και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταίς αυτού ο ίησους είς το πλοιον αλλα μονοί οι μαθηταί αυτού απηλθον
- ^{23} αλλα ηλθεν πλοια $^{23.1}$ $^{23.2}$ εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου
- ^{24} στε ουν είδεν ο όχλος στι ιησούς ουκ εστίν έκει ούδε οι μαθηται αυτού ενεβησάν αυτοί είς τα πλοιαρία και ηλθόν είς καφαρνάουμ ζητούντες τον ιησούν
- ^{25} και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονας
- ^{26} απεκριθη αυτοις ο ιησους και είπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητείτε με ουχ οτι είδετε σημεία αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτών και εχορτασθητε
- ^{27} εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος
- ^{28} είπον ουν προς αυτον τι ποιώμεν ινα εργαζωμέθα τα εργα του θέου

- ^{29} απέκριθη ο $^{29.1}$ $^{29.2}$ ιησούς και είπεν αυτοίς τουτό έστιν το έργον του θέου ινα πιστεύητε είς ον απέστείλεν εκείνος
- 30 είπον ουν αυτώ τι ουν ποιείς συ σημείον ινα ιδώμεν και πιστευσώμεν σοι τι εργάζη
- ^{31} οι πατέρες ημών το μάννα έφαγον εν τη έρημω καθώς έστιν γεγραμμένον άρτον εκ του ουράνου εδώκεν αυτοίς φαγείν
- ^{32} είπεν ουν αυτοίς ο ίησους αμην αμην λεύω υμίν ου μωυσης δεδωκεν $^{32.1}$ $^{32.2}$ υμίν τον αρτον εκ του ουράνου αλλ ο πάτηρ μου διδωσίν υμίν τον αρτον εκ του ουράνου τον αληθίνον
- ^{33} ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδους τω κοσμω
- ^{34} είπον ουν προς αυτον κυρίε παντότε δος ημίν τον αρτόν τουτόν
- ^{35} είπεν αυτοίς ο ίησους εγω είμι ο αρτός της ζωής ο ερχομένος προς έμε ου μη πείναση και ο πίστευων είς έμε ου μη δινήσει πωπότε
- ³⁶ αλλ είπον υμίν ότι και εωρακατε [με] και ου πιστέυετε
- ^{37} παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς εμε $^{37.1}$ $^{37.2}$ ου μη εκβαλω εξω
- 38 οτι καταβεβηκα απο του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με
- ^{39} τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο $^{39.1}$ τη εσγατη ημερα
- ^{40} τουτο υαρ εστιν το θελημα του πατρος μου ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστεύων εις αυτον έχη ζωην αιώνιον και αναστήσω αυτον έχω $^{40.1}$ τη εσύατη ημέρα
- ^{41} εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου
- ^{42} και έλεγον ουχ $^{42.1}$ $^{42.2}$ ουτος έστιν ιησούς ο υιος ιωσηφ ου ημείς οιδαμέν τον πατέρα και την μητέρα πως νυν λέγει οτι έκ του ουράνου καταβέβηκα
- ^{43} απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων
- ^{44} ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον καγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα
- ^{45} εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ο ακουσας παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς εμε
- ^{46} ouc oti ton patera ewraken tic ei mh o wn para tou $^{46.1}$ $^{46.2}$ beou outoc ewraken ton patera
- ^{47} αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εχει ζωην αιωνιον
- ^{48} εγω ειμι ο αρτος της ζωης
- ⁴⁹ οι πατέρες υμών εφαγον εν τη ερημώ το μάννα και απεθανον

- ^{50} ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινών ινα τις εξ αυτου φαγη και μη αποθανη
- 51 εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησει εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν υπερ της του κοσμου ζωης
- 52 εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα [αυτου] φαγειν
- ^{53} είπεν ουν αυτοίς ο $^{53.1}$ $^{53.2}$ ίησους αμην αμην λεγω υμίν εαν μη φαγητε την σαρκα του υίου του ανθρώπου και πίητε αυτού το αίμα ουκ έχετε ζώην εν εαυτοίς
- ^{54} ο τρωγων μου την σαρκα και πινών μου το αιμα έχει ζωην αιώνιον καγώ αναστησώ αυτόν τη έσχατη ημέρα
- 55 η γαρ σαρξ μου αληθης εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθης εστιν ποσις
- ^{56} ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω
- ^{57} καθως απεστείλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακείνος ζησεί δι εμε
- ^{58} ουτος εστιν ο αρτος ο εξ ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησει εις τον αιωνα
- ⁵⁹ ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καφαρναουμ
- 60 πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπαν σκληρος εστιν ο λογος ουτος τις δυναται αυτου ακουειν
- 61 είδως δε ο ιησούς εν εαύτω ότι γογγυζουσίν περί τουτού οι μαθηταί αυτού είπεν αυτοίς τουτο υμάς σκανδαλίζει
- ^{62} εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον
- 63 το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λελαληκα υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν
- ^{64} αλλ εισιν εξ υμων τίνες οι ου πιστευουσιν ηδεί γαρ εξ αρχης ο ιησους τίνες είσιν οι μη πιστευοντές και τις έστιν ο παραδωσών αυτον
- ^{65} και ελέγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομένον αυτώ εκ του πατρος
- ^{66} εκ τουτου πολλοι εκ $^{66.1}$ $^{66.2}$ των μαθητων αυτου απηλθον εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν
- ^{67} είπεν ουν ο ιησούς τοις δωδεκά μη και υμείς θέλετε υπαγείν
- 68 απεκριθη αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις
- ^{69} και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο αγιος του θεου
- ⁷⁰ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν
- ^{71} ελεγεν δε τον ιουδαν σιμώνος ισκαριώτου ουτός γαρ εμελλεν παραδιδοναι αυτόν εις εκ των δωδεκα

- ^{7.1} VAR2: [o]
- ^{7.2} VAR2: [τι]
- 14.1 VAR1: α εποιησεν σημεια 14.2 VAR2: ο εποιησεν σημειον
- ^{23.1} VAR1: πλοια
- ^{23.2} VAR2: <πλοιαρια>
- ^{29.1} VAR1: o
- ^{29.2} VAR2: [o]
- ^{32.1} VAR1: εδωκεν
- ^{32.2} VAR2: δεδωκεν
- ^{37.1} VAR1: με
- ^{37.2} VAR2: εμε
- ^{39.1} VAR2: [εν]
- ^{40.1} VAR2: [εν]
- ^{42.1} VAR1: ουχι
- ^{42.2} VAR2: ουχ
- ^{46.1} VAR1: [του]
- ^{46.2} VAR2: του
- ^{53.1} VAR1: [o]
- ^{53.2} VAR2: o
- ^{66.1} VAR1: εκ
- ^{66.2} VAR2: [εκ]

- ^{1} και μετα ταυτα περιεπατει ο $^{\it 1.1~1.2}$ ιησους εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι
- 2 ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιών η σκηνοπηγια
- ^{3} είπον ουν προς αυτον οι αδελφοί αυτου μεταβηθί εντευθεν και υπαγε είς την ιουδαίαν ίνα και οι μαθηταί σου θεωρησούσιν σου $^{3.1}$ $^{3.2}$ τα έργα α ποιείς
- ^{4} ουδεις μαρ τι εν κρυπτώ ποιει και ζητει αυτός εν παρρησία ειναι ει ταυτά ποιεις φανέρωσον σεάυτον τω κόσμω
- ^{5} oude gar oi adelpoi autou episteuon eiz auton
- 6 λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος
- ⁷ ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν
- ^{8} υμεις αναβητε εις την εορτην εγω ουπω $^{8.1}$ $^{8.2}$ αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο εμος καιρος ουπω πεπληρωται
- ^{9} tauta de eipon autoς $^{9.1}$ $^{9.2}$ emeinen en th galilaia
- ^{10} ws de anebhsan oi adelpoi autou eis thn eorthn tote kai autos anebh ou janerws alla ws $^{10.1\ 10.2}$ en kruptw
- ^{11} οι ουν ιουδαιοι εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκείνος
- ^{12} και γογγυσμος περι αυτου ην πολυς εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι [δε] ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον
- ^{13} ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων
- ^{14} ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν

- ^{15} εθαυμαζον ουν οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως
- ^{16} απεκριθη ουν αυτοις ο $^{16.1}$ ιησους και είπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με
- ^{17} εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω
- ^{18} ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν
- ^{19} ου μωυσης δεδωκεν $^{19.1\ 19.2}$ υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι
- ^{20} απεκριθη ο οχλος δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι
- 21 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε
- ^{22} δια τουτο μωυσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωυσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και εν $^{22.1}$ $^{22.2}$ σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον
- ^{23} ει περιτομην λαμβανει $^{23.1}$ ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωυσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω
- ²⁴ μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινετε
- ^{25} ελεγον ουν τίνες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστίν ον ζητουσίν αποκτείναι
- ^{26} και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν ο χριστος
- 27 αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν
- ^{28} εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων $^{28.1}$ $^{28.2}$ ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμψας με ον υμεις ουκ οιδατε
- ^{29} εγω οιδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν
- ^{30} εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου
- ^{31} εκ του οχλου δε πολλοι επιστευσαν εις αυτον και ελεγον ο χριστος οταν ελθη μη πλειονα σημεια ποιησει ων ουτος εποιησεν
- 32 ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστείλαν οι αρχιερείς και οι φαρισαιοι υπηρετας ινα πιασωσιν αυτον
- ^{33} είπεν ουν ο ιησούς ετι χρονόν μικρον μεθ υμών είμι και υπαγώ προς τον πεμψαντά με
- ^{34} ζητησετε με και ουχ ευρησετε $^{34.1\ 34.2}$ και οπου ειμι εύω υμεις ου δυνασθε ελθειν
- ^{35} είπον ουν οι ιουδαίοι προς εαυτούς που ούτος μελλει πορευεσθαι ότι ημείς ουχ ευρησομέν αυτον μη είς την διασποράν των ελληνών μέλλει πορευέσθαι και διδασκείν τους ελληνάς

- ^{36} τις εστιν ο λογος ουτος ον είπεν ζητήσετε με και ουχ ευρήσετε $^{36.1}$ $^{36.2}$ και όπου είμι εγω υμείς ου δυνάσθε ελθείν
- ^{37} εν δε τη εσχατη ημέρα τη μεγάλη της εορτης ειστηκεί ο ιησούς και εκράξεν λεγών εαν τις δίψα έρχεσθω προς με και πίνετω
- 38 ο πιστεύων εις εμε καθώς είπεν η γραφή ποταμοί εκ της κοιλίας αυτού ρευσουσίν υδατός ζωντός
- ^{39} τουτο δε είπεν περί του πνευματός ου $^{39.1}$ $^{39.2}$ εμέλλον λαμβανείν οι πιστευσαντές είς αυτόν ουπώ γαρ ην πνευμα ότι ιησούς ουδέπω $^{39.3}$ $^{39.4}$ εδοξάσθη
- ^{40} εκ του οχλου ουν ακουσαντες των λογων τουτων ελεγον $^{40.1}$ ουτος εστιν αληθως ο προφητης
- 41 αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος οι δε ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται
- 42 ουχ η γραφη είπεν οτι εκ του σπερματός δαυίδ και από βηθλεεμ της κώμης όπου ην δαυίδ έρχεται ο χρίστος
- ⁴³ σχισμα ουν εγένετο εν τω οχλω δι αυτον
- ^{44} tines de hhelon ex auton piasai auton all oudeis eperalen $^{44.1}$ $^{44.2}$ ep auton tas geiras
- ^{45} ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και είπον αυτοίς εκείνοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον
- ^{46} απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ελαλησεν ουτως ανθρωπος
- ^{47} απεκριθησαν ουν αυτοις $^{47.1}$ $^{47.2}$ οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε
- ^{48} μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων
- ^{49} αλλα ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επαρατοι εισιν
- ^{50} λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων προς αυτον $^{50.1}$ προτερον εις ων εξ αυτων
- ^{51} μη ο νομος ημών κρινεί τον ανθρώπον εαν μη ακουση πρώτον παρ αυτού και γνώ τι ποιεί
- ^{52} απεκριθησαν και είπαν αυτώ μη και συ εκ της γαλιλαίας ει εραυνησον και ίδε ότι εκ της γαλιλαίας προφητης ουκ εγείρεται

53

- ^{1.1} VAR1: [o]
- 1.2 VAR2: o
- ^{3.1} VAR1: [σου]
- ^{3.2} VAR2: σου
- $^{8.1}$ VAR1: ουπω
- ^{8.2} VAR2: ουκ
- $^{9.1}$ VAR1: αυτοις
- ^{9.2} VAR2: αυτος
- $^{10.1}$ VAR1: ως
- ^{10.2} VAR2: [ως]
- ^{16.1} VAR2: [o]

^{19.1} VAR1: εδωκεν ^{19.2} VAR2: δεδωκεν ^{22.1} VAR1: [εν] ^{22.2} VAR2: εν ^{23.1} VAR1: [o] ^{28.1} VAR1: [o] ^{28.2} VAR2: o ^{34.1} VAR1: με ^{34.2} VAR2: [με] ^{36.1} VAR1: με ^{36.2} VAR2: [με] ^{39.1} VAR1: ου ^{39.2} VAR2: o ^{39.3} VAR1: ουπω ^{39.4} VAR2: ουδεπω ^{40.1} VAR1: [οτι] ^{44.1} VAR1: εβαλεν ^{44.2} VAR2: επεβαλεν ^{47.1} VAR1: [αυτοις] 47.2 VAR2: αυτοις ^{50.1} VAR2: [το]

Chapter 8

- ^{12} παλιν ουν αυτοις ελαλησεν ο $^{12.1}$ $^{12.2}$ ιησους λεγων εγω είμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι $^{12.3}$ $^{12.4}$ ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης
- ^{13} είπον ουν αυτώ οι φαρισαίοι συ περί σεαυτού μαρτύρεις η μαρτύρια σου ουκ έστιν αληθης
- ¹⁴ απεκριθη ιησούς και είπεν αυτοίς καν εγώ μαρτύρω περί εμαυτού αληθης εστίν η μαρτύρια μου ότι οίδα ποθέν ηλθον και που υπαγώ υμείς δε ουκ οίδατε ποθέν ερχομαι η που υπαγώ
- ^{15} υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα
- ^{16} και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθινη εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ $^{16.1\ 16.2}$
- ^{17} και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν

- ^{18} εύω είμι ο μαρτυρών περι εμάυτου και μαρτυρεί περι εμού ο πεμψας με πάτηρ
- ^{19} ελεγον ουν αυτώ που εστιν ο πάτης σου απεκριθή ιησούς ουτε εμε οιδάτε ουτε τον πάτερα μου ει εμε ηδείτε και τον πάτερα μου αν ηδείτε
- ^{20} ταυτα τα ρηματα ελαλησεν εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου
- ^{21} είπεν ουν πάλιν αυτοίς εγώ υπάγω και ζητήσετε με και εν τη αμάρτια υμών αποθανείσθε όπου εγώ υπάγω υμείς ου δυνάσθε ελθείν
- 22 ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
- ^{23} και έλεγεν αυτοις υμεις εκ των κατω έστε έγω εκ των ανω είμι υμεις εκ τουτου του κόσμου έστε έγω ουκ είμι εκ του κόσμου τουτού
- ^{24} είπον ουν υμίν ότι αποθανείσθε εν ταις αμαρτίαις υμών εαν γαρ μη πιστευσήτε ότι εγώ είμι αποθανείσθε εν ταις αμαρτίαις υμών
- ^{25} elegon oun autw su tiz ei eipen autoiz o $^{25.1}$ $^{25.2}$ ihsouz thn archy o ti kai lalw umin
- ^{26} πολλα έχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λαλω εις τον κοσμον
- ²⁷ ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν
- ^{28} είπεν ουν αυτοίς $^{28.I}$ ο ιησούς όταν υψωσητε τον υίον του ανθρώπου τότε γνωσέσθε ότι έγω είμι και απ εμαυτού ποιώ ουδεν αλλα καθώς εδιδάξεν με ο πατηρ ταυτά λάλω
- ^{29} kai o pemyaz me met emou estin ouk aghken me monon oti egw ta aresta autw poiw pantote
- 30 ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον
- ^{31} ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε
- ^{32} και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας
- ^{33} απεκριθησαν προς αυτον σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε
- ^{34} apekribh autoiς $^{34.1}$ $^{34.2}$ ihsous amhn amhn legw umin oti pac o poiwn thn amartian doulos estin the amartias $^{34.3}$ $^{34.4}$
- ^{35} o de douloς ou menei en th oikia eig ton aiwna o vioς menei eig ton aiwna
- ^{36} εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε
- ^{37} οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν

- ^{38} α εγω εωρακα παρα τω πατρι λαλω και υμεις ουν α ηκουσατε παρα του πατρος ποιειτε
- ^{39} απεκριθησαν και ειπαν αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο $^{39.1}$ $^{39.2}$ ιησους ει τεκνα του αβρααμ εστε τα εργα του αβρααμ εποιειτε $^{39.3}$ $^{39.4}$
- ^{40} υυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν
- ^{41} υμεις ποιείτε τα έργα του πατρος υμών είπαν ουν $^{41.1}$ αυτώ ημεις εκ πορνείας ου γεγεννημέθα $^{41.2}$ $^{41.3}$ ενα πατέρα έχομεν τον θέον
- ^{42} είπεν αυτοίς ο $^{42.1}$ $^{42.2}$ ίησους εί ο θέος πατηρ υμών ην ηγαπατε αν έμε έγω γαρ εκ του θέου εξηλθον και ηκώ ουδε γαρ απ εμαυτού εληλυθα αλλ έκεινος με απέστειλεν
- ^{43} δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον
- 44 υμεις εκ του πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουκ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου
- ^{45} egw de oti thu alhbeian legw ou pisteuete moi
- ^{46} τις εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιας ει αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι
- ^{47} o wn ek tou beou ta rhmata tou beou akouei dia touto umeis ouk akouete oti ek tou beou ouk este
- ^{48} απεκριθησαν οι ιουδαιοι και ειπαν αυτω ου καλως λεγομεν ημείς οτι σαμαριτης ει συ και δαιμονιον εχείς
- 49 απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με
- ⁵⁰ εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων
- ^{51} αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον εμον λογον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα
- ^{52} ειπον $^{52.1}$ αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα
- 53 μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον ποιεις
- ^{54} απέκριθη ιησούς έαν εγώ δοξάσω εμαύτον η δοξά μου ουδέν έστιν εστιν ο πάτηρ μου ο δοξάζων με ον υμείς λεγέτε ότι θέος ημών $^{54.1}$ $^{54.2}$ έστιν
- ^{55} και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οιδα αυτον καν ειπω οτι ουκ οιδα αυτον εσομαι ομοιος υμιν ψευστης αλλα οιδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω
- ^{56} αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και είδεν και εχαρη

- ^{57} ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας
- ^{58} είπεν αυτοίς ιησούς αμην αμην λέγω υμιν πριν αβρααμ γενέσθαι έγω είμι
- ^{59} πραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου

```
<sup>12.1</sup> VAR1: [o]
```

- 12.2 VAR2: o
- ^{12.3} VAR1: μοι
- ^{12.4} VAR2: εμοι
- γΑΚ2. εμοί 16.1 VAR1: [πατηρ]
- 16.2 VAR2: πατηρ
- ^{25.1} VAR1: [o]
- ^{25.2} VAR2: o
- ^{28.1} VAR2: [αυτοις]
- ^{34.1} VAR1: [o]
- 34.2 VAR2: o
- $^{34.3}$ VAR1: [της αμαρτιας]
- $^{34.4}$ VAR2: της αμαρτιας
- ^{39.1} VAR1: [o]
- ^{39.2} VAR2: o
- ^{39.3} VAR1: ποιειτε
- ^{39.4} VAR2: εποιειτε
- ^{41.1} VAR2: [ουν]
- 41.2 VAR1: ουκ εγεννηθημεν
- $^{41.3}$ VAR2: ου γεγεννημεθα
- ^{42.1} VAR1: [o]
- ^{42.2} VAR2: o
- ^{52.1} VAR2: [ouv]
- ^{54.1} VAR1: υμων
- ^{54.2} VAR2: ημων

- 1 και παραγων είδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενέτης
- ^{2} και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη
- ^{3} απέκριθη ιησούς ουτέ ουτός ημάρτεν ουτέ οι γονείς αυτού αλλ ινα φανέρωθη τα έργα του θέου εν αυτώ
- ⁴ ημας δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ στε ουδεις δυναται εργαζεσθαι
- ^{5} σταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου
- ^{6} ταυτα είπων επτύσεν χαμαί και εποίησεν πήλον εκ του πτυσματός και επεχρίσεν $^{6.1}$ $^{6.2}$ αυτού τον πήλον επί τους οφθαλμούς
- ⁷ και είπεν αυτώ υπαγε νιψαι είς την κολυμβηθραν του σίλωαμ ο ερμηνεύεται απεσταλμένος απήλθεν ουν και ενιψατό και ηλθέν βλεπών
- ^{8} οι ουν γειτονές και οι θεωρούντες αυτόν το proteron ότι prosaithς hn elegon ουχ ούτος estin ο καθημένος και prosaitwn
- ^{9} αλλοι ελέγον οτι ουτος εστιν αλλοι ελέγον ουχι αλλα ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελέγεν οτι εγω ειμι
- 10 ελεγον ουν αυτω πως [ουν] ηνεωχθησαν σου οι οφθαλμοι

- 11 απεκριθη εκεινος ο ανθρωπος ο λεγομενος ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι οτι υπαγε εις τον σίλωαμ και νιψαι απελθων ουν και νιψαμενος ανεβλεψα
- ^{12} και ειπαν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οιδα
- ^{13} αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον
- 14 ην δε σαββατον εν η ημέρα τον πηλον εποιήσεν ο ιήσους και ανέωξεν αυτου τους οφθαλμούς
- ^{15} παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε είπεν αυτοις πήλον επεθήκεν μου επί τους οφθαλμούς και ενιψαμήν και βλέπω
- 16 ελεγον ουν εκ των φαρισαιών τίνες ουκ εστίν ουτος παρα θεου ο ανθρώπος ότι το σαββατόν ου τηρεί αλλοί [δε] ελεγον πως δυναται ανθρώπος αμαρτώλος τοιαυτά σημεία ποιείν και σχίσμα ην εν αυτοίς
- ^{17} λεγουσιν ουν τω τυφλω παλιν τι συ λεγεις περι αυτου οτι ηνεωξεν σου τους οφθαλμους ο δε είπεν οτι προφητής εστιν
- ^{18} ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ην τυφλος και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος
- ¹⁹ και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν βλεπει αρτι
- 20 απεκριθησαν ουν οι γονεις αυτου και ειπαν οιδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη
- ^{21} πως δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οιδαμεν αυτον ερωτησατε ηλικιαν εχει αυτος περι εαυτου λαλησει
- ^{22} ταυτα είπαν οι γονείς αυτού ότι εφοβούντο τους ιουδαίους ηδη γαρ συνετεθείντο οι ιουδαίοι ίνα εαν τις αυτον ομολογηση χρίστον αποσυναγώγος γενηταί
- ^{23} δια τουτο οι γονεις αυτου ειπαν οτι ηλικιαν εχει αυτον επερωτησατε
- ²⁴ εφωνησαν ουν τον ανθρωπον εκ δευτερου ος ην τυφλος και ειπαν αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οιδαμεν οτι ουτος ο ανθρωπος αμαρτωλος εστιν
- ^{25} απεκριθη ουν εκεινος ει αμαρτώλος εστιν ουκ οιδα εν οιδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω
- ^{26} ειπον ουν αυτω τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους
- ^{27} απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι
- 28 και ελοιδορησαν αυτον και είπον συ μαθητης ει εκείνου ημείς δε του μωυσεώς εσμέν μαθηται
- ^{29} ημεις οιδαμεν στι μωυσει λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν
- ^{30} απεκριθη ο ανθρωπος και είπεν αυτοίς εν τουτώ γαρ το θαυμαστον εστιν ότι υμείς ουκ οίδατε πόθεν εστιν και ηνοίξεν μου τους οφθαλμούς

- ^{31} οιδαμεν οτι αμαρτώλων ο θεος $^{31.1}$ $^{31.2}$ ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει
- 32 εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνεωξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου
- ^{33} ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν
- ^{34} απεκριθησαν και ειπαν αυτω εν αμαρτιαις συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω
- ^{35} ηκουσεν ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον είπεν συ πιστευεις εις τον υιον του ανθρωπου
- ^{36} απεκριθη εκεινος $^{36.1}$ $^{36.2}$ και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον
- ^{37} είπεν αυτώ ο ιησούς και εωρακάς αυτόν και ο λάλων μετά σου εκείνος εστίν
- ^{38} o de eqh pisteuw kurie kai prosekunhsen autw
- ^{39} και είπεν ο ιησούς είς κριμα εύω είς τον κόσμον τουτον ηλθον ίνα οι μη βλεποντές βλεπωσίν και οι βλεποντές τυφλοί γενώνται
- ^{40} ηκουσαν εκ των φαρισαιών ταυτα οι μετ αυτου οντες και είπον αυτώ μη και ημείς τυφλοι εσμέν
- ^{41} είπεν αυτοίς ο $^{41.1}\,^{41.2}$ ιησούς ει τυφλοί ητε ουκ αν είχετε αμαρτίαν νυν δε λεγέτε ότι βλεπομέν η αμαρτία υμών μένει
- $^{6.1}$ VAR1: επεθηκεν
- ^{6.2} VAR2: επεχρισεν
- ^{31.1} VAR1: ο θεος αμαρτωλων
- 31.2 VAR2: αμαρτωλων ο θεος
- ^{36.1} VAR1: [και ειπεν]
- $^{36.2}$ VAR2: και ειπεν
- 41.1 VAR1: [o]
- ^{41.2} VAR2: o

- ^{1} αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης
- ^{2} ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων
- ³ τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα φωνει κατ ονομα και εξαγει αυτα
- ^{4} οταν τα ιδια παντα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου
- ^{5} αλλοτριώ δε ου μη ακολουθησούσιν αλλα φευξονται απ αυτού ότι ουκ οιδασίν των αλλοτριών την φώνην
- ^{6} ταυτην την παροιμιαν είπεν αυτοίς ο ίησους εκείνοι δε ουκ εγνώσαν τίνα ην α ελαλεί αυτοίς
- ^{7} eipen oun palin o $^{7.1}$ $^{7.2}$ ihsous amhn amhn legw umin oti $^{7.3}$ egw eimi h qura twn probatwn
- ^{8} παντες οσοι ηλθον προ εμου $^{8.1}$ $^{8.2}$ κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα

- ^{9} εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει
- 10 ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν
- ^{11} εγω είμι ο ποίμην ο κάλος ο ποίμην ο κάλος την ψυχην αυτου τίθησιν υπέρ των προβατών
- ^{12} ο μισθωτος και ουκ ων ποιμην ου ουκ εστιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφιησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπίζει
- ^{13} στι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων
- ^{14} εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκουσιν με τα εμα
- ^{15} καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων
- ^{16} και αλλα προβατα έχω α ουκ έστιν έκ της αυλης ταυτης κακείνα δει με αγαγείν και της φωνης μου ακουσούσιν και γενησονται μια ποιμνή εις ποιμην
- ^{17} δια τουτο με ο πατηρ αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην
- ^{18} ουδεις αιρει $^{18.1\ 18.2}$ αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου
- ^{19} σχισμα παλιν εγένετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους
- ^{20} ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακούετε
- 21 αλλοι ελέγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομένου μη δαιμονιον δυναται τυφλών οφθαλμούς ανοιξαι
- ^{22} εγενετο τοτε τα εγκαινια εν τοις ιεροσολυμοις χειμων ην
- ^{23} kai periepatei o $^{23.1}$ $^{23.2}$ ihsous en tw ierw en th stoa tou solomwnos
- ^{24} εκυκλώσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελέγον αυτώ εως ποτέ την ψυχην ημών αιρείς ει συ ει ο χριστός είπε $^{24.1}$ $^{24.2}$ ημιν παρρησία
- ^{25} απέκριθη αυτοίς ο $^{25.1}$ $^{25.2}$ ιησούς είπον υμίν και ου πιστέυετε τα έργα α έγω ποίω εν τω ονοματί του πατρός μου ταυτά μαρτυρεί πέρι έμου
- ^{26} αλλα υμεις ου πιστευετε οτι ουκ εστε εκ των προβατων των εμων
- 27 τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουουσιν καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι
- ^{28} καγω διδωμι αυτοις ζωην αιωνιον και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειρος μου
- 29 ο πατηρ μου ο δεδωκεν μοι παντων μειζον εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος
- ³⁰ εγω και ο πατηρ εν εσμεν

- 31 εβαστασαν παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον
- ^{32} απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα εργα καλα εδείξα υμιν $^{32.1}$ $^{32.2}$ εκ του πατρος δια ποιον αυτων εργον εμε λιθαζετε
- ^{33} απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον
- ^{34} απεκριθη αυτοις [0] ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων οτι εγω ειπα θεοι εστε
- ^{35} ει εκείνους είπεν θεούς προς ους ο λογός του θεού εγένετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη
- ^{36} on ο πατηρ ηγιασέν και απέστειλεν εις τον κόσμον υμείς λέγετε ότι βλασφημείς ότι είπον υιός του θέου είμι
- ³⁷ ει ου ποιω τα εργα του πατρος μου μη πιστευετε μοι
- ^{38} ει δε ποιώ καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις πιστευετε ινα γνωτε και γινώσκητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγώ εν τω πατρι
- ^{39} εζητουν [ουν] αυτον παλιν πιασαι και εξηλθεν εκ της χειρος αυτων
- ^{40} και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτίζων και εμείνεν $^{40.1}$ $^{40.2}$ εκει
- ^{41} και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελέγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα είπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην
- ^{42} και πολλοι επιστευσαν εις αυτον εκει
- ^{7.1} VAR1: [o]
- ^{7.2} VAR2: o
- ^{7.3} VAR2: οτι
- ^{8.1} VAR1: προ εμου
- ^{8.2} VAR2: [προ εμου]
- ^{18.1} VAR1: ηρεν
- ^{18.2} VAR2: αιρει
- ^{23.1} VAR1: [o]
- ^{23.2} VAR2: o
- ^{24.1} VAR1: ειπον
- ^{24.2} VAR2: ειπε
- ^{25.1} VAR1: [o]
- ^{25.2} VAR2: o
- $^{32.1}$ VAR1: εδειξα υμιν καλα
- $^{32.2}$ VAR2: καλα εδειξα υμιν
- $^{40.1}$ VAR1: εμενεν
- ^{40.2} VAR2: εμεινεν

- ^{1} ην δε τις ασθενων λαζαρος απο βηθανιας εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης
- ^{2} ην δε μαριαμ η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαζασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει
- ^{3} απεστείλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεις ασθενει

- ⁴ ακουσας δε ο ιησους είπεν αυτή η ασθενεία ουκ εστίν προς θανατον αλλ υπέρ της δοξης του θέου ινα δοξασθή ο υιος του θέου δι αυτής
- ^{5} ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον
- ^{6} ως ουν ηκούσεν οτι ασθένει τότε μεν εμείνεν εν ω ην τόπω δύο ημέρας
- ⁷ επειτα μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν
- ^{8} λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εζητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεις εκει
- 9 απεκριθη ιησους ουχι δωδεκα ωραι εισιν της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει
- ^{10} ean de tiz peripath en th nunti proskoptei oti to fwz ouk estin en autw
- 11 ταυτα είπεν και μετα τουτο λεγει αυτοίς λαζαρος ο φίλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαί ίνα εξυπνίσω αυτον
- ^{12} είπαν ουν οι μαθηταί αυτω κυρίε ει κεκοιμηταί σωθησεταί
- ^{13} ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεώς του υπνου λεγει
- ^{14} τοτε ουν είπεν αυτοίς ο ιησούς παρρησία λαζαρός απεθανέν
- ^{15} και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον
- ^{16} είπεν ουν θωμας ο λεγομένος διδυμός τοις συμμαθηταίς αγωμέν και ημείς ινα αποθανωμέν μετ αυτού
- ^{17} ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ηδη ημερας εχοντα εν τω μνημειω
- ^{18} ην δε η $^{I8.I}$ βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε
- ^{19} πολλοι δε εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς την μαρθαν και μαριαμ ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου
- ^{20} η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηντησεν αυτω μαριαμ δε εν τω οικω εκαθεζετο
- ^{21} είπεν ουν η μαρθα προς τον $^{21.1}$ ιησούν κυρίε ει ης ωδε ουκ αν απέθανεν ο αδέλφος μου
- ^{22} alla $^{22.1}$ kai nun oida oti osa an aithsh ton beon dwsei soi o beog
- ^{23} λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου
- ^{24} λεγει αυτω η μαρθα οιδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα
- ^{25} είπεν αυτή ο ιήσους εγω είμι η αναστασίς και η ζωή ο πιστεύων είς εμε καν αποθανή ζήσεται
- ^{26} και πας ο ζων και πιστεύων εις εμε ου μη απόθανη εις τον αιώνα πιστεύεις τουτο

- ²⁷ λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος
- ^{28} και τουτο ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαμ την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε
- ^{29} εκεινη δε ως ηκουσεν ηγερθη ταχυ και ηρχετο προς αυτον
- ^{30} oups de elhlubei o ihsous eis thn kwmhn all hn eti en tw topo opou uphnthsen autw h marba
- 31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαμ οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη δοξαντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει
- ^{32} η ουν μαριαμ ως ηλθεν οπου ην ιησους ιδουσα αυτον επέσεν αυτου προς τους ποδας λέγουσα αυτω κυριέ εί ης ωδε ουκ αν μου απέθανεν ο αδέλφος
- ^{33} ιησους ουν ως είδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαίους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον
- ^{34} και είπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσίν αυτω κυρίε ερχου και ίδε
- ³⁵ εδακρυσεν ο ιησους
- ^{36} ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον
- ^{37} τίνες δε εξ αυτών είπαν ουκ εδυνάτο ουτός ο ανοίξας τους οφθαλμούς του τυφλού ποιησαί ίνα και ουτός μη απόθανη
- ^{38} ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω
- 39 λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τετελευτηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν
- ^{40} λεγει αυτη ο ιησους ουκ είπον σοι ότι εαν πιστευσης όψη την δοξαν του θέου
- ^{41} πραν ουν τον λίθον ο δε ιησούς πρεν τους οφθαλμούς ανώ και είπεν πατέρ ευχαριστώ σοι ότι ηκούσας μου
- ^{42} εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα είπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστείλας
- ^{43} και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω
- ^{44} εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριαις και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους $^{44.1}$ $^{44.2}$ λυσατε αυτον και αφετε αυτον υπαγειν
- ^{45} πολλοι ουν εκ των ιουδαίων οι ελθοντες προς την μαριαμ και θεασαμενοι α $^{45.1}$ $^{45.2}$ εποιησεν επιστευσαν εις αυτον
- ^{46} τίνες δε εξ αυτών απηλθον προς τους φαρισαίους και είπαν αυτοίς α εποίησεν ίησους
- ^{47} συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα ποιει σημεια

- ^{48} εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος
- ^{49} εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιέρευς ων του ενιαυτου εκείνου είπεν αυτοίς υμείς ουκ οιδατέ ουδέν
- 50 ουδε λογιζεσθε οτι συμφερει υμιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται
- ^{51} τουτο δε αφ εαυτού ουκ είπεν αλλα αρχιέρευς ων του ενιαύτου εκείνου επροφητεύσεν ότι εμέλλεν ιησούς αποθνήσκειν υπέρ του έθνους
- ^{52} και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν
- 53 απ εκεινης ουν της ημερας εβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον
- 54 ο ουν ιησους ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει εμεινεν μετα των μαθητων
- ^{55} ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιών και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους
- ^{56} εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην
- ^{57} δεδωκεισαν δε οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολας ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον
- ^{18.1} VAR2: η
- ^{21.1} VAR2: τον
- $^{22.1}$ VAR2: [αλλα]
- ^{44.1} VAR1: [0] ιησους αυτοις
- $^{44.2}$ VAR2: αυτοις ο ιησους
- ^{45.1} VAR1: o
- ^{45.2} VAR2: α

- ^{1} ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησους
- ^{2} εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην εκ των ανακειμενων συν αυτω
- ^{3} η ουν μαριαμ λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του $^{3.1}$ $^{3.2}$ ιησου και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου
- ^{4} legel de $^{4.1}$ $^{4.2}$ 10udas o iskariwths eig $^{4.3}$ twn mabhtwn auton o mellwn auton parabidonal
- 5 δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωγοις
- ^{6} είπεν δε τουτό ουχ ότι περί των πτώχων εμέλεν αυτώ αλλ ότι κλέπτης ην και το γλωσσοκόμον έχων τα βαλλομένα εβαστάζεν
- ^{7} είπεν ουν ο ιησούς αφές αυτην ίνα είς την ημέραν του ενταφίασμου μου τηρηση αυτο

- ^{8} tous ptwous gar paytote exete meq eautwn eme de ou paytote exete
- ^{9} εγνω ουν ο $^{9.1}$ $^{9.2}$ οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων
- ^{10} εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν
- 11 οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν
- ^{12} τη επαυριον ο οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται $^{12.1}$ ιησους εις ιεροσολυμα
- ^{13} ελαβον τα βαια των φοινικών και εξηλθον εις υπαντησιν αυτώ και εκραυγάζον ωσάννα ευλογημένος ο ερχομένος εν ονοματι κυρίου και $^{I3.I}$ $^{I3.2}$ ο βασίλευς του ισραηλ
- ^{14} ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον
- ^{15} μη φοβου θυγατηρ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου
- ^{16} ταυτα ουκ εγνωσαν αυτου οι μαθηται το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω
- ^{17} εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων
- ^{18} δια τουτο και $^{18.1}$ $^{18.2}$ υπηντησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσαν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον
- ^{19} οι ουν φαρισαιοι ειπαν προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν
- ^{20} ησαν δε ελληνες τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη
- ^{21} ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν
- 22 ερχεται ο φιλιππος και λεγει τω ανδρεα ερχεται ανδρεας και φιλιππος και λεγουσιν τω ιησου
- ^{23} ο δε ιησους αποκρινεται αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου
- ^{24} αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει
- ^{25} ο φίλων την ψυχην αυτου απολλυεί αυτην και ο μίσων την ψυχην αυτου εν τω κοσμώ τουτώ εις ζώην αιώνιον φυλάξει αυτην
- ^{26} εαν εμοι τις διακονη εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εύω εκει και ο διακονος ο εμος εσται εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ
- ^{27} νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι είπω πατέρ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην

- 28 πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω
- ^{29} ο ουν $^{29.1}$ $^{29.2}$ οχλος ο εστως και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν
- ^{30} απεκριθη ιησους και ειπεν $^{30.1\ 30.2}$ ου δι εμε η φωνη αυτη γεγονεν αλλα δι υμας
- ^{31} υυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχών του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω
- ^{32} καγω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον
- ^{33} τουτο δε ελεγεν σημαινών ποιώ θανατώ ημελλεν αποθνησκειν
- ³⁴ απεκριθη ουν αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως λεγεις συ οτι δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου
- ^{35} είπεν ουν αυτοίς ο ιήσους ετι μικρον χρονόν το φως εν υμίν εστιν περιπατείτε ως το φως έχετε ινα μη σκότια υμας καταλαβή και ο περιπατών εν τη σκότια ουκ οίδεν που υπαγεί
- ^{36} ως το φως έχετε πιστέυετε είς το φως ίνα υιοί φωτος γένησθε τάυτα ελάλησεν ίησους και απέλθων έκρυβη απάυτων
- ^{37} τοσαυτα δε αυτου σημεία πεποιηκότος εμπροσθέν αυτών ουκ επίστευον είς αυτόν
- ^{38} ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον είπεν κυρίε τις επιστεύσεν τη ακόη ημών και ο βράχιων κυρίου τινί απεκάλυφθη
- ³⁹ δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευείν οτι παλίν είπεν ησαίας
- 40 τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και επωρωσεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και στραφωσιν και ιασομαι αυτους
- ^{41} ταυτα είπεν ησαίας οτι είδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περί αυτου
- 42 ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται
- ^{43} ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου
- 44 ιησους δε εκραζεν και είπεν ο πιστεύων εις εμε ου πιστεύει εις εμε αλλά εις τον πεμψαντά με
- ⁴⁵ και ο θεωρών εμε θεωρεί τον πεμψαντά με
- ^{46} εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη
- ^{47} και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη φυλαξη εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον

- ^{48} ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου έχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσγατη ημέρα
- ^{49} ότι εύω εξ εμαύτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτός μοι εντόλην δεδώκεν τι είπω και τι λαλησω
- ^{50} και οιδα ότι η εντόλη αυτού ζωη αιώνιος εστίν α ουν εύω λαλώ καθώς ειρηκέν μοι ο πατηρ ουτώς λαλώ
- ^{3.1} VAR1: [του]
- ^{3.2} VAR2: του
- $^{4.1}$ VAR1: [δε]
- $^{4.2}$ VAR2: δε
- ^{4.3} VAR2: [εκ]
- ^{9.1} VAR1: o
- ^{9.2} VAR2: [o]
- 12.1 VAR2: o
- ^{13.1} VAR1: και
- 13.2 VAR1: και 13.2 VAR2: [και]
- 18.1 VAR1: και
- ^{18.2} VAR2: [και]
- ^{29.1} VAR1: [ουν]
- ^{29.2} VAR2: ouv
- $^{30.1}$ VAR1: και ειπεν ιησους
- $^{30.2}$ VAR2: ιησους και ειπεν

- ^{1} προ δε της εορτης του πασχα είδως ο ίησους ότι ηλθεν αυτού η ωρα ίνα μετάβη εκ του κόσμου τουτού προς τον πατέρα αγαπησάς τους ίδιους τους εν τω κόσμω είς τέλος ηγαπησέν αυτούς
- ^{2} και δείπνου γινομένου του διαβολού ηδη βεβληκότος είς την καρδίαν ινα παράδοι αυτον ιουδάς σιμώνος ισκαριώτης 2.1 2.2
- ³ ειδως οτι παντα εδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει
- ^{4} εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον
- ^{5} ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος
- ^{6} ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον λεγει αυτω κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας
- ^{7} απέκριθη ιησούς και είπεν αυτώ ο εγώ ποιώ συ ουκ οιδας αρτί γνώση δε μετά ταυτά
- ^{8} λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης μου τους ποδας εις τον αιώνα απεκριθη ιησούς αυτώ εαν μη νιψώ σε ουκ έχεις μέρος μετ έμου
- 9 λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην
- ^{10} λεγει αυτω ο $^{10.1}$ ιησους ο λελουμενος ουκ εχει χρειαν ει μη τους ποδας $^{10.2}$ $^{10.3}$ νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες
- ^{11} ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο είπεν οτι ουχι παντες καθαροι εστε

- ^{12} ote oun enimen tous podas autwn kai $^{12.1\ 12.2}$ elaben ta ιματια αυτου και ανέπεσεν παλιν είπεν αυτοίς γινωσκέτε τι
- 13 υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλως λεγετε ειμι γαρ
- 14 ει ουν ενω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφείλετε αλληλων νιπτείν τους ποδας
- 15 υποδείγμα γαρ εδώκα υμίν ίνα καθώς εγώ εποίησα υμίν και υμεις ποιητε
- ¹⁶ αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτον
- ¹⁷ ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα
- 18 ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα τινας εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου
- ^{19} ap arti legw umin pro tou nenesbai ina $^{19.1}$ $^{19.2}$ otan γενηται οτι εγω ειμι
- 20 αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων αν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με
- ^{21} tauta eipan o $^{21.1}$ insous etaray θ η τω pneulati και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με
- 22 εβλεπον εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος
- 23 ην ανακειμενος εις εκ των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ^{23.1 23.2} ιησους
- ^{24} neuei oun toutw silwn petroc pubesbai tic an em $^{24.1}$ $^{24.2}$
- ^{25} epipeswy ouy $^{25.1}$ ekeinol outwe epi to sthqol tou ihsou λεγει αυτω κυριε τις εστιν
- ^{26} apokrinetai $^{26.1}$ o ihsous ekeinos estin ω eyw bayw to ψωμιον και δωσω αυτω βαψας ουν το ψωμιον ^{26.2} ^{26.3} διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου
- ²⁷ και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτώ ο ^{27.1} ιπσούς ο ποιείς ποιησού ταγιού
- 28 τουτο [δε] ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν
- ²⁹ τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ιουδας οτι λεγει αυτώ ο $^{29.1}$ ιησούς αγοράσον ων χρείαν έχομεν είς την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω
- 30 λαβων ουν το ψωμιον εκεινος εξηλθεν ευθυς ην δε νυξ
- 31 στε ουν εξηλθεν λεγει ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω
- 32 32.1 και ο θεος δοξασει αυτον εν αυτω και ευθυς δοξασει αυτον

- 33 τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι
- ³⁴ εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους
- 35 εν τουτω γνωσονται παντές ότι εμοί μαθηταί έστε έαν αναπην εγητε εν αλληλοις
- ^{36} λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη $^{36.1}$ ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι ακολουθησεις δε υστερον
- ^{37} legel autw o $^{37.1}$ $^{37.2}$ petroc kurie dia ti ou duvamai soi ακολουθησα ^{37.3} ^{37.4} αρτί την ψυγην μου υπέρ σου θησω
- ^{38} αποκρινεται ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου αρνηση

```
^{2.1} VAR1: ισκαριωτης
```

^{2.2} VAR2: ισκαριωτου

^{10.1} VAR2: o

10.2 VAR1: [ει μη τους ποδας]

 $^{10.3}$ VAR2: ει μη τους ποδας

^{12.1} VAR1: και

^{12.2} VAR2: [και]

^{19.1} VAR1: πιστευητε

 $^{19.2}$ VAR2: πιστευσητε

^{21.1} VAR2: [o]

^{23.1} VAR1: [o]

^{23.2} VAR2: o

 $^{24.1}$ VAR1: και λεγει αυτω ειπε τις εστιν

 $^{24.2}$ VAR2: πυθεσθαι τις αν ειη

^{25.1} VAR2: ουν

^{26.1} VAR1: ουν

 $^{26.2}$ VAR1: [το] ψωμιον λαμβανει και

 $^{26.3}$ VAR2: το ψωμιον [λαμβανει και]

^{27.1} VAR2: o

^{29.1} VAR2: [o]

32.1 VAR2: [ει ο θεος εδοξασθη εν αυτω]

^{36.1} VAR2: [αυτω] ^{37.1} VAR1: [o]

^{37.2} VAR2: o

^{37.3} VAR1: ακολουθειν

^{37.4} VAR2: ακολουθησαι

- 1 μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε
- 2 εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν οτι πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν
- ^{3} και εαν πορευθω και ετοιμασω τοπον υμιν παλιν ερχομαι και παραλημψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και
- ^{4} και οπου εγω $^{4.1}$ $^{4.2}$ υπαγω οιδατε την οδον
- ^{5} λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις πως δυναμεθα την οδον ειδεναι 5.1 5.2
- ^{6} λεγει αυτω ο $^{6.1}$ ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου

- ^{7} ει εγνωκειτε $^{7.1}$ $^{7.2}$ με και τον πατερα μου γνωσεσθε και $^{7.3}$ $^{7.4}$ απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον $^{7.5}$
- ^{8} λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν
- ^{9} λεγει αυτω ο $^{9.1}$ $^{9.2}$ ιησους τοσουτον χρονον $^{9.3}$ $^{9.4}$ μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατέρα πως συ λεγεις δείξον ημιν τον πατέρα
- ^{10} ου πιστευεις ότι εύω εν τω πατρί και ο πατηρ εν εμοί εστίν τα ρηματά α εύω λέυω υμιν απ εμαύτου ου λάλω ο δε πατηρ εν εμοί μενών ποιεί τα έρυα αυτού
- ^{11} πιστέυετε μοι ότι έγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν έμοι ει δε μη δια τα έργα αυτα πιστέυετε
- 12 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα πορευομαι
- ^{13} και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω
- ^{14} ean ti aithshte me $^{14.1}$ $^{14.2}$ en tw onomati mon touto $^{14.3}$ $^{14.4}$ poinsw
- ¹⁵ εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησετε
- ^{16} καγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εισ τον αιωνα $^{16.1\ 16.2}$
- ^{17} το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει υμεις γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται $^{17.1}$ $^{17.2}$
- 18 ουκ αφησω υμας ορφανους εργομαι προς υμας
- ^{19} ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησετε
- ^{20} en ekeinh th hmera gnwsesqe umeiz $^{20.1}$ 20.2 oti egw en tweatoi mou kai umeic en emoi kayw en umin
- 21 ο έχων τας εντολας μου και τηρών αυτάς εκείνος έστιν ο αγάπων με ο δε αγάπων με αγάπηθησεται υπό του πατρός μου καγώ αγάπησω αυτόν και εμφανίσω αυτώ εμαυτόν
- ^{22} λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε $^{22.1}$ τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανίζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω
- 23 απεκριθη ιησους και είπεν αυτώ εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτώ ποιησομεθα
- ^{24} ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμψαντος με πατρος
- ²⁵ ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων
- ^{26} ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν $^{26.1}$ $^{26.2}$
- 27 ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω

- ^{28} ηκουσατε οτι εύω είπον υμίν υπαύω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι πορευομαι προς τον πατέρα οτι ο πατηρ μείζων μου εστίν
- ^{29} και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε
- ^{30} ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν
- ^{31} αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατέρα και καθως ενετείλατο $^{31.1-31.2}$ μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγείρεσθε αγωμέν εντεύθεν
- ^{4.1} VAR1: εγω
- ^{4.2} VAR2: [εγω]
- 5.1 VAR1: οιδαμεν την οδον
- $^{5.2}$ VAR2: δυναμεθα την οδον ειδεναι
- ^{6.1} VAR2: [o]
- ^{7.1} VAR1: εγνωκειτε
- ^{7.2} VAR2: εγνωκατε
- ^{7.3} VAR1: αν ηδειτε
- $^{7.4}$ VAR2: γνωσεσθε και
- ^{7.5} VAR2: αυτον
- ^{9.1} VAR1: [0]
- ^{9.2} VAR2: o
- ^{9.3} VAR1: τοσουτον χρονον
- $^{9.4}$ VAR2: τοσουτω χρονω
- ^{14.1} VAR1: [με]
- ^{14.2} VAR2: με
- 14.3 VAR1: τουτο
- ^{14.4} VAR2: εγω
- $^{16.1}$ VAR1: $\stackrel{\cdot}{\eta}$ meq umwn eig ton aiwna
- $^{16.2}$ VAR2: meq umwn eig τον αιώνα η
- 17.1 VAR1: εστιν
- ^{17.2} VAR2: εσται
- $^{20.1}$ VAR1: υμεις γνωσεσθε
- $^{20.2}$ VAR2: γνωσεσθε υμεις
- ^{22.1} VAR2: [και]
- $^{26.1}$ VAR1: εγω
- ^{26.2} VAR2: [εγω]
- ^{31.1} VAR1: εντολην εδωκεν
- $^{31.2}$ VAR2: ενετειλατο

- ^{1} εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν
- ^{2} παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα καρπον πλειονα φερη
- 3 ηδη υμεις καθαροι έστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν
- ⁴ μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μενη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μενητε
- 5 εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν
- ^{6} εαν μη τις μενη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται

- ⁷ εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησασθε και γενησεται υμιν
- ^{8} εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησθε εμοι μαθηται
- ^{9} kaqws hyaphsen me o pathr kayw umas hyaphsa meinate en th agaph th emh
- ^{10} εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω του πατρος τας εντολας $^{10.1\ 10.2}$ τετηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη
- ^{11} ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν η και η χαρα υμων πληρωθη
- ^{12} αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας
- ¹³ μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις έχει ινα τις την ψυχην αυτου θη υπέρ των φιλών αυτου
- ^{14} umeis filoi mou este ean pointe a $^{14.1\ 14.2}$ egw entellomai umin
- ^{15} ουκετι λεγω υμας δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν
- ^{16} ουχ υμείς με εξελεξασθε αλλ εύω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ίνα υμείς υπαύητε και καρπού φέρητε και ο καρπος υμών μένη ίνα ο τι αν αιτήσητε τον πατέρα ευ τω ονοματί μου δω υμίν
- ^{17} ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους
- ^{18} ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν
- ^{19} ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος
- 20 μνημονεύετε του λογού ου εγω είπον υμιν ουκ εστιν δουλος μείζων του κυρίου αυτού ει εμε εδιωξάν και υμας διωξουσίν ει τον λογον μου ετηρησάν και τον υμετέρον τηρησούσιν
- 21 αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν εις υμας δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με
- ^{22} ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχοσαν νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων
- ²³ ο εμε μισων και τον πατέρα μου μισει
- ^{24} ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος εποιησεν αμαρτιαν ουκ ειχοσαν νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου
- ^{25} αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο εν τω νομω αυτων γεγραμμενος οτι εμισησαν με δωρεαν
- 26 σταν ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου
- ^{27} και υμεις δε μαρτυρείτε οτι απ αρχης μετ εμού έστε

10.1 VAR1: του πατρος τας εντολας

 $^{10.2}$ VAR2: τας εντολας του πατρος μου

^{14.1} VAR1: ο ^{14.2} VAR2: α

- 1 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε
- ^{2} αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας $^{2.1}$ $^{2.2}$ δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω
- ^{3} και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε είε
- ^{4} αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα αυτων μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην
- ^{5} νυν δε υπαγω προς τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεις
- ^{6} αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν
- ^{7} αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται $^{7.1}$ προς υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας
- ^{8} και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως
- ^{9} peri amartias men oti ou pistenousin eis eme
- ^{10} περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα υπαγω και ουκετι θεωρειτε με
- 11 περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται
- 12 ετι πολλα εχω υμιν λεγειν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι
- ^{13} σταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εν τη αληθεια παση $^{13.1\ I3.2}$ ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα ακουσει $^{13.3\ I3.4}$ λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν
- ^{14} εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου λημψεται και αναγγελει υμιν
- ^{15} παντα οσα έχει ο πατηρ εμα έστιν δια τουτο είπον οτι έκ του έμου λαμβανεί και αναγγέλει υμίν
- ^{16} μικρον και ουκετι θεωρείτε με και παλίν μικρον και οψεσθε με
- ^{17} ειπαν ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι υπαγω προς τον πατερα
- ^{18} elegon oun ti estin touto to $^{I8.1\ I8.2}$ mikron our oidamen ti lalei $^{I8.3\ I8.4}$
- ^{19} εγνω $^{19.1}$ ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με

- ^{20} αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται
- ²¹ η γυνη οταν τικτη λυπην έχει οτι ηλθέν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκέτι μνημονευει της θλιψέως δια την χαράν οτι εγεννηθη ανθρωπός εις τον κόσμον
- ^{22} και υμεις ουν νυν μεν λυπην έχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιοει $^{22.1}$ $^{22.2}$ αφ υμων
- ^{23} και εν εκείνη τη ημέρα έμε ουκ έρωτησετε ουδέν αμην αμην λέγω υμιν αν τι αιτησητέ τον πατέρα εν τω ονοματί μου δωσεί υμιν $^{23.1}$ $^{23.2}$
- ^{24} εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και λημψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη
- ^{25} ταυτα εν παροιμιαις λελαληκα υμιν ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαις λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος απαγγελω υμιν
- ^{26} εν εκείνη τη ημέρα εν τω ονοματί μου αιτησέσθε και ου λέγω υμίν ότι έγω ερωτησώ τον πατέρα πέρι υμών
- ^{27} αυτος υάρ ο πατηρ φίλει υμας ότι υμείς εμε πεφίληκατε και πεπιστευκάτε ότι εύω πάρα του θεου $^{27.1}$ $^{27.2}$ εξηλθον
- ^{28} εξηλθον παρα $^{28.1}$ $^{28.2}$ του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα
- ^{29} λεγουσιν οι μαθηται αυτου ιδε νυν εν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις
- ^{30} υυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν έχεις ινα τις σε έρωτα εν τουτω πιστευομέν οτι από θεου έξηλθες
- 31 απεκριθη αυτοις ιησους αρτι πιστευετε
- ^{32} ίδου ερχεται ωρα και εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ίδια καμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν
- ³³ ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

^{28.1} VAR1: εκ ^{28.2} VAR2: παρα

- ^{1} ταυτα ελαλησεν ιησους και επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα ο υιος δοξαση σε
- ^{2} καθως εδωκας αυτω εξουσίαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωση $^{2.1}$ $^{2.2}$ αυτοις ζωην αιωνίον
- ^{3} αυτη δε εστιν η αιωνίος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθίνον θεον και ον απεστείλας ιησούν χριστον
- ^{4} εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον τελειωσας ο δεδωκας μοι ινα ποιησω
- ^{5} και νυν δοξασον με συ πατέρ παρα σέαυτω τη δοξη η είχον προ του τον κόσμον είναι παρα σοι
- ^{6} εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους εδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν καμοι αυτους εδωκας και τον λογον σου τετηρηκαν
- ^{7} νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας $^{7.1}$ $^{7.2}$ μοι παρα σου εισιν
- ^{8} οτι τα ρηματα α εδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας
- ^{9} εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν
- ^{10} και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις
- ^{11} και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και αυτοι εν τω κοσμω εισιν καγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις
- 12 ότε ημην μετ αυτών εγώ ετηρούν αυτούς εν τω ονοματί σου ω δεδώκας μοι και εφυλάξα και ουδείς εξ αυτών απώλετο ει μη ο υιος της απώλειας ίνα η γραφή πληρωθή
- 13 νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν εαυτοις
- ^{14} εύω δεδωκα αυτοίς του λούου σου και ο κόσμος εμισήσευ αυτούς ότι ουκ είσιν εκ του κόσμου καθώς εύω ουκ είμι εκ του κόσμου
- ^{15} ουκ έρωτω ίνα αρης αυτούς εκ του κόσμου αλλ ίνα τηρησης αυτούς εκ του πονήρου
- ^{16} εκ του κοσμού ουκ είσιν καθώς εγώ ουκ είμι εκ του κοσμού
- ^{17} αγιασον αυτους εν τη αληθεια ο λογος ο σος αληθεια εστιν
- ^{18} καθως εμε απεστείλας εις τον κοσμον καγω απεστείλα αυτους εις τον κοσμον
- ^{19} και υπερ αυτων $^{19.1}$ $^{19.2}$ αγιαζω εμαυτον ινα ωσιν και αυτοι ηγιασμενοι εν αληθεια

- ^{2.1} VAR1: [υμας]
- ^{2.2} VAR2: υμας
- ^{7.1} VAR1: ου μη ελθη
- 7.2 VAR2: ουκ ελευσεται
- 13.1 VAR1: εις την αληθειαν πασαν
- 13.2 VAR2: εν τη αληθεια παση
- 13.3 VAR1: ακουει
- 13.4 VAR2: ακουσει
- ^{18.1} VAR1: ο λεγει
- ^{18.2} VAR2: [ο λεγει] το
- 18.3 VAR1: [τι λαλει]
- ^{18.4} VAR2: τι λαλει
- ^{19.1} VAR2: [o]
- ^{22.1} VAR1: αρει
- ^{22.2} VAR2: αιρει
- $^{23.1}$ VAR1: dwsei umin en tw onomati mou
- $^{23.2}$ VAR2: en two onomati mou dwsei umin
- ^{27.1} VAR1: του πατρος
- ^{27.2} VAR2: [του] θεου

- ^{20} ου περι τουτών δε ερώτω μονόν αλλα και περι των πιστευοντών δια του λογού αυτών είς εμε
- ^{21} ίνα παντές εν ωσίν καθως συ πατέρ $^{21.1}\,^{21.2}$ εν εμοί καγω εν σοι ίνα και αυτοί εν ημίν ωσίν ίνα ο κόσμος πίστευη ότι συ με απέστειλας
- ^{22} καγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν
- ^{23} εύω εν αυτοίς και συ εν εμοι ίνα ωσιν τετελειωμενοί είς εν ίνα γινωσκή ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγαπήσας αυτούς καθώς έμε ηγαπήσας
- ^{24} πατέρ $^{24.1}$ $^{24.2}$ ο δεδωκάς μοι θέλω ίνα οπού είμι εγω κακείνοι ωσιν μετ έμου ίνα θεωρωσίν την δοξάν την έμην ην δεδωκάς μοι ότι ηγάπησας με προ καταβολης κόσμου
- ^{25} pater $^{25.1}$ dikaie kai o kosmoz se ouk egnw egw de se egnwn kai outoi egnwsan oti su me apesteilaz
- ^{26} και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις
- ^{2.1} VAR1: δωσει
- ^{2.2} VAR2: δωση
- ^{7.1} VAR1: εδωκας
- ^{7.2} VAR2: δεδωκας
- $^{19.1}$ VAR1: [εγω]
- $^{19.2}$ VAR2: εγω
- ^{21.1} VAR1: πατηρ
- ^{21.2} VAR2: πατερ
- ^{24.1} VAR1: πατηρ
- ^{24.2} VAR2: πατερ
- ^{25.1} VAR1: πατηρ
- ^{25.2} VAR2: πατερ

- ^{1} ταυτα είπων ιησούς εξηλθέν συν τοις μαθηταίς αυτού πέραν του χειμαρρού του $^{\it I.1~I.2}$ κέδρων όπου ην κηπός είς ον είσηλθέν αυτος και οι μαθηταί αυτού
- ^{2} ηδει δε και ιουδας ο παραδίδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου
- ^{3} ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεων και $^{3.1\ 3.2}$ των φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων
- ^{4} ιησους ουν είδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξηλθεν και λεγει αυτοις τινα ζητειτε
- ⁵ απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων
- ^{6} ως ουν είπεν αυτοίς εγω είμι απήλθον είς τα οπίσω και επέσαν χαμαι
- ^{7} παλιν ουν επηρωτησεν αυτους τινα ζητειτε οι δε ειπαν ιησουν τον ναζωραιον
- ^{8} απεκριθη ιησους είπον υμιν ότι εγω είμι ει ουν εμε ζητείτε αφετε τουτούς υπαγείν
- ^{9} ινα πληρωθη ο λογος ον είπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα

- ¹⁰ σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωταριον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος
- ^{11} είπεν ουν ο ιησούς τω πέτρω βάλε την μαχαίραν είς την θήκην το ποτηρίον ο δεδώκεν μοι ο πάτηρ ου μη πίω αυτο
- ^{12} η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον
- 13 και ηγαγον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου
- 14 ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον αποθανειν υπερ του λαου
- ^{15} ηκολουθει δε τω ιησού σιμών πετρος και αλλός μαθητης ο δε μαθητης εκείνος ην γνώστος τω αρχιέρει και συνεισηλθέν τω ιησού εις την αυλην του αρχιέρεως
- 16 ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ο γνωστος του αρχιερεως και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον
- 17 λεγει ουν τω πετρω η παιδισκη η θυρωρος μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκείνος ουκ είμι
- 18 ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποιηκοτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε και ο πετρος μετ αυτων εστως και θερμαινομενος
- ^{19} ο ουν αρχιέρευς ηρωτήσεν τον ιησούν πέρι των μαθήτων αυτού και πέρι της διδαχής αυτού
- 20 απεκριθη αυτω ιησους εγω παρρησια λελαληκα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντες οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν
- ^{21} τι με ερωτας ερωτησον τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α είπον εγω
- ^{22} ταυτα δε αυτου ειποντος εις παρεστηκώς των υπηρετών εδώκεν ραπισμά τω ιησού είπων ουτώς αποκρίνη τω αρχιέρει
- ^{23} απέκριθη αυτώ τησούς ει κάκως ελάλησα μαρτυρήσον πέρι του κάκου ει δε κάλως τι με δέρεις
- ^{24} απεστείλεν ουν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιέρεα
- ^{25} ην δε σιμών πετρος εστώς και θερμαινομένος είπον ουν αυτώ μη και συ έκ των μαθητών αυτού ει ηρνησατό εκείνος και είπεν ουκ είμι
- ^{26} legel eig ek twn doulwn tou arcierews suggents wn ou apekomen petros to wtion ouk egw se eidon en tw khpw met autou
- ^{27} παλιν ουν ηρνησατο πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν
- 28 αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλα φαγωσιν το πασχα

- ^{29} εξηλθεν ουν ο πίλατος εξω προς αυτους και φησιν τινα κατηγορίαν φερετε κατα $^{29.1}$ του ανθρωπου τουτου
- ^{30} απεκριθησαν και ειπαν αυτω ει μη ην ουτος κακον ποιων ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον
- ^{31} είπεν ουν αυτοίς ο $^{3I.I}$ πίλατος λάβετε αυτον υμείς και κατά τον νομον υμών κρινάτε αυτον είπον αυτώ οι ιουδαίοι ημίν ουκ εξέστιν αποκτείναι ουδένα
- ^{32} ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον είπεν σημαίνων ποιώ θανατώ ημελλεν αποθνησκείν
- 33 εισηλθεν ουν παλιν εις το πραιτωριον ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων
- ^{34} απεκριθη ιησους απο σεαυτού συ τουτο λεγείς η αλλοι είπου σοι περί εμού
- 35 απεκριθη ο πίλατος μητι εγω ιουδαίος είμι το εθνός το σον και οι αρχιέρεις παρεδωκάν σε εμοί τι εποίησας
- ^{36} απέκριθη ιησούς η βασίλεια η έμη ουκ έστιν εκ του κόσμου τούτου ει έκ του κόσμου τούτου ην η βασίλεια η έμη οι υπηρεται οι έμοι ηγωνίζοντο αν $^{36.1}$ $^{36.2}$ ινα μη παραδόθω τοις ιουδαίοις νυν δε η βασίλεια η έμη ουκ έστιν εντέυθεν
- ^{37} είπεν ουν αυτώ ο πίλατος ουκούν βασίλευς εί συ απέκριθη ο $^{37.1}$ $^{37.2}$ ίησους συ λεγείς ότι βασίλευς είμι εγώ είς τουτό γεγεννημαί και είς τουτό εληλυθα είς τον κόσμον ινα μαρτυρήσω τη αληθεία πας ο ων έκ της αληθείας ακούει μου της φώνης
- 38 λεγει αυτω ο πίλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν ευρισκω εν αυτω αιτιαν
- ^{39} εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα απολυσω υμιν εν $^{39.1}$ $^{39.2}$ τω πασχα βουλεσθε ουν απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων
- ^{40} εκραυγασαν ουν παλιν λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββας ληστης
- ^{1.1} VAR1: των
- 1.2 VAR2: του
- ^{3.1} VAR1: [εκ]
- ^{3.2} VAR2: εκ
- ^{29.1} VAR2: [κατα]
- 31.1 VAR2: o
- 36.1 VAR1: αν
- ^{36.2} VAR2: [αν]
- ^{37.1} VAR1: [o]
- ^{37.2} VAR2: o
- ^{39.1} VAR1: [εν]
- ^{39.2} VAR2: εν

- ^{1} τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν
- ^{2} και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον

- ³ και ηρχοντο προς αυτον και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδοσαν αυτω ραπισματα
- ^{4} και εξηλθεν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω
- ^{5} εξηλθεν ουν ο $^{5.1}$ $^{5.2}$ ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον και λεγει αυτοις ιδου ο ανθρωπος
- 6 ότε ουν είδον αυτόν οι αρχιέρεις και οι υπηρεται εκραυγασάν λεγοντές σταυρώσον σταυρώσον λέγει αυτοίς ο πίλατος λάβετε αυτόν υμείς και σταυρώσατε έγω γαρ ουχ ευρίσκω εν αυτώ αιτίαν
- ⁷ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον οφείλει αποθανειν οτι υιον θεου εαυτον εποιησεν
- ^{8} στε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη
- 9 και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω
- 10 λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω απολυσαι σε και εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε
- ^{11} απεκριθη αυτω $^{II.1}$ $^{II.2}$ ιησούς ουκ είχες εξουσίαν κατ εμού ουδεμίαν ει μη ην δεδομένον σοι ανώθεν δια τουτό ο παραδούς με σοι μείζονα αμαρτίαν έχει
- 12 εκ τουτου ο πιλατος εζητει απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραυγασαν λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι
- ¹³ ο ουν πίλατος ακουσας των λογων τουτων ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα
- ^{14} ην δε παρασκευη του πασχα ωρα ην ως εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμών
- ^{15} εκραυγασαν ουν εκείνοι αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πίλατος τον βασίλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιέρεις ουκ έχομεν βασίλεα ει μη καισαρα
- ^{16} τότε ουν παρεδώκεν αυτόν αυτόις ινα σταυρώθη παρελάβον ουν τον ιησούν
- 17 και βασταζων εαυτω τον σταυρον εξηλθεν εις τον λεγομενον κρανιου τοπον ο λεγεται εβραιστι γολγοθα
- ^{18} οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν
- 19 εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων
- 20 τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυς ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ρωμαιστι ελληνιστι
- ^{21} ελεγον ουν τω πίλατω οι αρχιερείς των ιουδαίων μη γραφε ο βασίλευς των ιουδαίων αλλ οτι εκείνος είπεν βασίλευς είμι των ιουδαίων $^{21.1}\,^{21.2}$

- ²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα
- ^{23} οι ουν στρατιωται ότε εσταυρώσαν τον ιησούν ελάβον τα ιματία αυτού και εποίησαν τεσσαρά μέρη εκάστω στρατιώτη μέρος και τον χίτωνα ην δε ο χίτων αραφός εκ των ανώθεν υφαντός δι όλου
- ^{24} είπαν ουν προς αλληλους μη σχισωμέν αυτον αλλα λαχωμέν πέρι αυτου τίνος εσται ίνα η γραφη πληρωθη η λεγούσα $^{24.1}$ διεμερισαντό τα ίματια μου εαυτοίς και έπι τον ίματισμον μου εβάλον κληρον οι μέν ουν στρατιώται τάυτα έποιησαν
- ^{25} ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη
- ^{26} ιησούς ουν ίδων την μητέρα και τον μαθητην παρέστωτα ον ηγαπα λέγει τη μητρί υυναι ίδε ο υίος σου
- ^{27} ειτα λεγει τω μαθητη ιδε η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια
- ^{28} μετα τουτο είδως ο ιησούς ότι ηδη παντά τετελέσται ινα τελείωθη η γραφη λέγει δίψω
- ²⁹ σκευος εκειτο οξους μεστον σπογγον ουν μεστον του οξους υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι
- ^{30} στε ουν ελαβεν το οξος [0] ιησους είπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκέν το πνευμα
- 31 οι ουν ιουδαιοι επει παρασκευή ην ινα μη μεινή επι του σταυρού τα σωματά εν τω σαββατώ ην γαρ μεγάλη η ημέρα εκείνου του σαββατού ηρωτήσαν τον πίλατον ινα κατεαγωσίν αυτών τα σκέλη και αρθωσίν
- ^{32} ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω
- ^{33} επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον ηδη αυτον τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη
- ^{34} αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και εξηλθεν ευθυς αιμα και υδωρ
- ^{35} και ο εωρακως μεμαρτυρηκέν και αληθινή αυτού έστιν η μαρτυρία και έκεινος οιδέν ότι αληθή λέγει ίνα και υμείς πιστέυητε $^{35.1}$ $^{35.2}$
- ^{36} εγένετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστουν ου συντοιβησεται αυτου
- ^{37} και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν
- ^{38} μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον πίλατον ιωσηφ ο $^{38.1}$ απο αριμαθαίας ων μαθητης του $^{38.2}$ $^{38.3}$ ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαίων ίνα αρη το σωμα του ίησου και επετρεψεν ο πίλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα αυτου
- ^{39} ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς αυτον νυκτος το πρωτον φερων ελιγμα $^{39.1\ 39.2}$ σμυρνης και αλοης ως λιτρας εκατον
- ^{40} ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν

- 41 ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ην τεθειμενος
- ^{42} εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυς ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν
- ^{5.1} VAR1: [o]
- ^{5.2} VAR2: o
- $^{II.I}$ VAR1: αυτω
- 11.2 VAR2: [αυτω]
- ^{21.1} VAR1: των ιουδαιων ειμι
- $^{21.2}$ VAR2: ειμι των ιουδαιων
- ^{24.1} VAR2: [η λεγουσα]
- ^{35.1} VAR1: πιστευητε
- ^{35.2} VAR2: <πιστευσητε>
- ^{38.1} VAR2: [o]
- ^{38.2} VAR1: [του]
- ^{38.3} VAR2: του
- ^{39.1} VAR1: ελιγμα
- ^{39.2} VAR2: μιγμα

- ^{1} τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου
- ² τρέχει ουν και ερχεται προς σιμώνα πέτρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λέγει αυτοις ηράν τον κυριον εκ του μνημείου και ουκ οιδαμέν που εθηκάν αυτον
- ^{3} εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον
- ^{4} ετρέχον δε οι δύο ομού και ο αλλός μαθητης προεδραμέν ταχίον του πέτρου και ηλθέν πρώτος είς το μνημείον
- ^{5} και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν
- ^{6} ερχεται ουν και σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα
- ⁷ και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον
- ^{8} τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και είδεν και επιστευσεν
- ^{9} ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι
- 10 απηλθον ουν παλιν προς αυτους οι μαθηται
- ^{11} μαρια δε ειστηκει προς τω μνημειω εξω κλαιουσα ως ουν εκλαιεν παρεκύψεν εις το μνημειον
- ^{12} και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου
- ^{13} και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον
- ^{14} ταυτα είπουσα εστραφή είς τα οπίσω και θέωρει τον ιησούν εστώτα και ουκ ηδεί ότι ίησους εστίν

- ^{15} λεγει αυτη ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που εθηκας αυτον καγω αυτον αρω
- ^{16} λεγει αυτη ιησους μαριαμ στραφεισα εκεινη λεγει αυτω εβραιστι ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε
- 17 λεγει αυτη ιησούς μη μου απτού ούπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατέρα πορεύου δε προς τους αδελφούς μου και είπε αυτοίς αναβαίνω προς τον πατέρα μου και πατέρα υμών και θεόν μου και θέον υμών
- ^{18} ερχεται μαριαμ η μαγδαληνη αγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακα τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη
- 19 ουσης ουν οψιας τη ημέρα έκεινη τη μια σαββατών και των θυρών κεκλεισμένων οπού ησαν οι μαθηται δια τον φοβον των ιουδαίων ηλθέν ο ίησους και έστη εις το μέσον και λεύει αυτοίς ειρηνή υμίν
- ^{20} και τουτο ειπων εδειξεν $^{20.1}$ τας χειρας και την πλευραν αυτοις εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον
- ²¹ ειπεν ουν αυτοις [ο ιησους] παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας
- ^{22} και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον
- ^{23} αν τινών αφητε τας αμαρτίας αφεώνται αυτοίς αν τινών κρατητε κεκρατηνται
- ^{24} θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων στε ηλθεν ιησους
- 25 ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε είπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω μου την χειρα εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω
- 26 και μεθ ημέρας οκτω παλιν ησάν έσω οι μαθηται αυτου και θωμάς μετ αυτών ερχεται ο ιησούς των θυρών κεκλεισμένων και έστη εις το μέσον και είπεν είρηνη υμίν
- ^{27} ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος
- ^{28} απεκριθη θωμας και είπεν αυτώ ο κυρίος μου και ο θέος μου
- ^{29} λεγει αυτω ο $^{29.1}$ $^{29.2}$ ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες
- ^{30} πολλα μεν ουν και αλλα σημεία εποίησεν ο ιησούς ενωπίον των μαθητών αυτού $^{30.1}$ α ουκ εστιν γεγραμμένα εν τω βιβλίω τουτώ
- ^{31} ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε $^{31.1}$ $^{31.2}$ οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

31.1 VAR1: πιστευητε
31.2 VAR2: <πιστευσητε>

- ^{1} μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο $^{I.I}$ ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως
- ^{2} ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο
- ³ λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν
- ^{4} πρωιας δε ηδη γενομενης $^{4.1}$ $^{4.2}$ εστη ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν
- ^{5} λεγει ουν αυτοις ο $^{5.1}$ ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου
- ^{6} ο δε είπεν αυτοίς βαλετε είς τα δεξία μέρη του πλοίου το δικτύον και ευρήσετε εβάλον ουν και ουκέτι αυτο ελκυσαί ισχύον από του πληθούς των ίχθυων
- ^{7} λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν
- ^{8} οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλα ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων
- ^{9} ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον
- ^{10} legei autois o $^{10.1\ 10.2}$ ihsous enerkate apo two oyariwn wn epiasate nun
- ^{11} ανέβη ουν σιμών πέτρος και είλκυσεν το δικτύον εις την γην μέστον ιχθύων μεγαλών εκάτον πεντηκοντά τρίων και τοσούτων ουτών ουκ έσχισθη το δικτύον
- ^{12} λεγει αυτοις ο $^{12.1}$ $^{12.2}$ ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε $^{12.3}$ ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν
- ^{13} ερχεται ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως
- ^{14} τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ιησους τοις μαθηταις εγερθεις εκ νεκρων
- ^{15} στε ουν ηριστησαν λεύει τω σίμωνι πέτρω ο ιησούς σίμων ιωαννού αγαπας με πλέον τουτών λεύει αυτώ ναι κύριε συ οίδας ότι φίλω σε λεύει αυτώ βοσκε τα αρνία μου
- ^{16} λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωαννου αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα $^{16.1}$ $^{16.2}$ μου

^{20.1} VAR1: και

^{29.1} VAR1: [o]

^{29.2} VAR2: o

^{30.1} VAR2: [αυτου]

- ¹⁷ λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωαννου φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι είπεν αυτώ το τρίτον φιλείς με και λεύει $^{17.1\ 17.2}$ αυτω κυριε παντα συ οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ^{17.3} ^{17.4} βοσκε τα προβατια ^{17.5} ^{17.6} μου
- 18 αμην αμην λεγω σοι στε ης νεωτερος εζωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες οταν δε γηρασης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος ζωσουσιν ** σε $^{18.1}$ $^{18.2}$ και οισει οπου ου θελεις
- ^{19} τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι
- ^{20} επιστραφεις ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και ανέπεσεν εν τω δείπνω επί το στηθος αυτου και είπεν κυριέ τις έστιν ο παραδιδούς σε
- ^{21} τουτον ουν ίδων ο πέτρος λεύει τω ίησου κυρίε ουτος δε τι
- 22 λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε συ μοι ακολουθει
- 23 εξηλθεν ουν ουτος ο λογος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει ουκ ειπεν δε αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε ^{23.1} ^{23.2}
- ²⁴ ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρών περι τουτών και ο γραψας ταυτα και οιδαμέν οτι αλήθης αυτού η μαρτυρία εστιν

- ²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα α εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδ αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι $^{25.1}$ ^{25.2} τα γραφομένα βιβλια
- ^{1.1} VAR2: o
- ^{4.1} VAR1: γινομενης
- ^{4.2} VAR2: γενομενης
- ^{5.1} VAR2: [o]
- ^{10.1} VAR1: [o]
- ^{10.2} VAR2: o
- ^{12.1} VAR1: [o]
- ^{12.2} VAR2: o
- $^{12.3}$ VAR2: δε
- ^{16.1} VAR1: προβατια
- $^{16.2}$ VAR2: προβατα
- ^{17.1} VAR1: ειπεν
- ^{17.2} VAR2: λεγει
- ^{17.3} VAR1: ιησους
- 17.4 VAR2: [ο ιησους]
- 17.5 VAR1: προβατια
- ^{17.6} VAR2: προβατα
- $^{18.1}$ VAR1: ζωσει σε $^{18.2}$ VAR2: σε ζωσει
- $^{23.1}$ VAR1: τι προς σε
- $^{23.2}$ VAR2: [τι προς σε]
- ^{25.1} VAR1: χωρησειν
- ^{25.2} VAR2: χωρησαι